

บทนำ

ท่านประธานาธิบดี

ณ ประเทศบราซิล

ดินแดนที่ประชาชนในประเทศเรียกประเทศของตัวเองว่า 'บราซิลดินแดนชนวนพิศวง' คงเป็นเพราะพื้นที่ส่วนหนึ่งของบราซิลอยู่ทางเอเชียเหนือ แต่เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศตั้งอยู่ในทวีปยุโรป รวมถึงเมืองหลวงของบราซิลก็อยู่ในทวีปยุโรปเช่นกัน บราซิลจึงถูกจัดอยู่ในทวีปยุโรป

ประธานาธิบดีคนปัจจุบันมีนามว่า ซีร์ก้า อัลฟาเกรโดร ซึ่งถ้าหากมีการจัดอันดับประธานาธิบดีที่อายุน้อยที่สุดในโลกก็คงขาดชื่อของซีร์ก้าไปไม่ได้ ปีนี้เป็นการครองตำแหน่งสมัยที่สองของ ซีร์ก้า อัลฟาเกรโดร จากการถูกเลือกด้วยคะแนนท่วมท้น! คะแนนนิยมในตัวผู้นำประเทศ ถ้าหากเป็นนักปกครองก็คงต้องรู้สึกภาคภูมิใจ

แต่...

สำหรับท่านประธานาธิบดีซีร์ก้า...

“จับมันมากระทืบให้เซ็ด! ไอ้คนที่แอบถ่ายฉัน และให้มันลบภาพทั้งหมดทิ้งด้วย ไม่งั้นมันตายแน่! ให้มันเลือกระหว่างลบภาพกับลบชีวิต! ไอ้บัดซบ!”

ซีก้าตะโกนออกคำสั่ง ชายในชุดเสื้อยืดเนื้อบาง ขาด ยืด ย้วย กางเกงยีนส์สีซีดที่ทั้งขาดจริงและขาดจากการออกแบบเดินตรงเข้าไปในตึกสีดำที่ถูกเรียกว่า

‘แบล็กเฮาส์’

ระหว่างการเดินทางซีก้าถูกแอบถ่าย และวันนี้ก็ดันมีเรื่องบัดซบเล็กน้อย เมื่อรถยนต์ที่ใช้ฟิล์มไม่ได้มีตสนิทเหมือนคันอื่น

ซีก้าใช้เวลาระหว่างการเดินทางผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงาน และการผ่อนคลายของซีก้าก็คือการออกแรงทำเรื่องเสียเหงื่อที่ถูกเรียกว่า

‘เซิร์ก!’

ทีมอารักขาของซีก้าจับตัวคนถ่ายภาพได้ก่อน ไม่อย่างนั้นภาพชุดนี้คงหลุดกระจายออกไปอย่างรวดเร็ว ซีก้าไม่ได้กลัวภาพหลุด แต่เขาหงุดหงิดกับชีวิตส่วนตัวที่ถูกรุกราน

‘งานยุ่งฉิบหาย! จะนอนกับผู้หญิงแก่เครียด ก็ต้องใช้เวลาทำในรถระหว่างเดินทาง ไม่อย่างนั้นก็ไม่ว่างทำ! ยังมีพวกสาระเนอยากรู้ อยากเห็นอีกเนอะ’

ซีก้าเสร็จภารกิจก่อนรถยนต์เลี้ยวเข้ามาในเขตของแบล็กเฮาส์ ผู้หญิงสวยหุ่นเ้ายาวน ดิกรีนางแบบชุดชั้นในชื่อดังระดับโลก ถูกส่งลงจากรถหน้าแบล็กเฮาส์ และมีรถยนต์อีกคันรอรับเพื่อนำเธอไปส่งยังที่พัก

แบล็กเฮาส์คือที่ทำงานและที่พักของท่านประธานาธิบดีคนปัจจุบันของบราซิล ซีก้าตั้งชื่อที่นี่ว่าแบล็กเฮาส์ หรือเรียกแบบเสียดสีว่าทำเนียบดำ เพื่อให้ตรงข้ามกับทำเนียบขาวของผู้นำในหลายประเทศ

‘ฉันจะเรียกอะไรก็ได้ เงินฉันทั้งนั้น’

ซีก้าไม่สนใจคำทักท้วงของคนที่ขอให้เขาตั้งชื่อใหม่ เพราะคำว่าแบล็กเฮาส์หรือทำเนียบดาอาจไม่เป็นมงคลนัก แต่ชายหนุ่มไม่สนใจ

ซีก้าสร้างที่นี้ด้วยเงินส่วนตัวของเขา ใช้เงินไปหลายพันล้านเหรียญ เพื่อเนรมิตตึกสีดำเหมือนกล่องที่ไม่สามารถมองเห็นทะลุเข้าไปได้ในตึกนั้น มีอะไรอยู่ข้างใน ลักษณะของตึกเหมือนกับกล่องที่มีรูขนาดเล็ก แล้วก็สูงขึ้นไปยังลิบชั้น

ตั้งอยู่บนที่ดินซึ่งก็เป็นของซีก้าอีกเหมือนกัน เขาใช้เงินส่วนตัวในการเนรมิตสิ่งนี้ขึ้นมา ระบบรักษาความปลอดภัยชั้นยอด ทีมอารักขาฝีมือเยี่ยม

ระบบสแกนใบหน้าทำงานอย่างรวดเร็ว เปิดทางให้ท่านประธานาธิบดีเข้าไปในแบล็กเฮาส์ ระบบภายในแบล็กเฮาส์นั้นซับซ้อนมากกว่าจะมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า เพราะชั้นแรกที่เดินเข้าไปคือพื้นที่โล่งกว้าง และมองไม่ออกว่าจะกว้างไปได้ถึงขนาดไหน นอกจากคนที่อยู่ในตึกนี้ และคนที่ออกแบบเท่านั้น

“จัดการเรียบร้อยครับท่าน”

ฮาติม หัวหน้าทีมอารักขาตามท่านประธานาธิบดีเข้าไปติดๆ แล้วก็รายงาน เมื่อเท้าของซีก้าก้าวเข้าไปในลิฟต์ หัวหน้าบอดีการ์ดฮาติม และรองหัวหน้าบอดีการ์ดอดิศักดิ์ก็ตามเข้าไป

บอดีการ์ดสวมชุดสูทสีดำ รูปร่างสูงใหญ่ แวนสีดำปิดบังใบหน้า แต่แว่นสีดำไม่ใช่แว่นกันแดดธรรมดา แต่มันคือแว่นที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยีล้ำค่าหลายอย่าง

ซีก้าถอนหายใจ เขาพึงรังกับผนังของลิฟต์ส่วนตัว มือของชายหนุ่มข้างหนึ่งสอดเข้าไปในกระเป๋ากางเกงยีนส์ มืออีกข้างถือแฟ้มสีดำตามแฟ้มเอาไว้ ซึ่งเป็นงานที่เขาำติดตัวไปทำที่บ้าน

ซีก้ามีบ้านนอกเหนือจากแบล็กเฮาส์ แต่เขาก็ไม่ค่อยกลับไปที่นั้นนัก เพราะที่นั่นบิดาของเขาอยู่กับนางบำเรอเป็นโขนยง ถึงจะแยกตึก

ของนางบำเรอออกจากตัวคฤหาสน์หลังใหญ่ก็ตาม

“ให้มันเซ็นสัญญายกอวัยวะทั้งสามสิบสองให้ฉันหรือยัง”

“คนของเราจัดการเรียบร้อยแล้วครับท่าน”

อดีตรับรายงานจากเครื่องส่งสัญญาณที่เห็นอยู่บนบริเวณใบหูของเขา เมื่อขั้นตอนต่างๆ ดำเนินไป ผู้ใต้บังคับบัญชาก็จะรายงานเข้ามา

“ดีมาก รอบนี้ปลอดภัยกลับไป ยึดของกลางไว้ ให้ค่ากล้องมันไปด้วย เดี่ยวมันไปปล่อยข่าวว่าฉันงก ไม่รับผิดชอบ และคราวหน้าฉันจะเอาชีวิตมัน”

“ครับท่าน”

ฮาคิมกับอดีตรับคำพร้อมกัน และฮาคิมก็เป็นคนออกคำสั่งผ่านเครื่องสื่อสารกับผู้ใต้บังคับบัญชาที่จับกุมนักข่าวชะตาเกือบขาดผู้นั้นเอาไว้ ใบหน้าของซีก้าบึ้งตึง เขาทำงานหนักจนเวลานอนกลายเป็นของหายาก แต่คนระยำพวกนี้ก็ตามยุ่งกับเรื่องส่วนตัวของเขาจนเขาอยากฆ่ามันให้ตาย

สัญญายกอวัยวะทั้งสามสิบสอง ถูกนำมาใช้จนสัญญากองเป็นตั้งเมื่อจับได้ คนที่ถูกจับจะถูกขอร้องด้วยปืนที่จ่อขมับให้เซ็นสัญญานี้ และถ้าหากถูกจับเป็นครั้งที่สอง อวัยวะในร่างกายจะถูกซีก้าริบเอาไปโดยที่ไม่สามารถทำอะไรได้ เพราะเซ็นสัญญากองให้ไปแล้ว

๓อนอายุสี่สิบห้า ซีก้า อัลฟาเกรโดร เข้าร่วมกับกองกำลังพิเศษเพื่อยึดอำนาจ จากผู้มีอำนาจเดิมของประเทศบราซิล

เซอร์มา อัลฟาเกรโดร ลูกของซีก้าเป็นผู้สนับสนุนกองกำลังพิเศษที่เรียกตัวเองว่า ‘ฟ็อกซ์’ ซึ่งกองกำลังฟ็อกซ์นั้นถูกริเริ่มตั้งแต่ก่อนซีก้าเกิด ค่อยๆ สะสมกำลังพลขึ้นมา กระทั่งเมื่อสามปีก่อน ฟ็อกซ์ก็สามารถยึดอำนาจในประเทศบราซิลจากข้าอำนาจเก่าได้สำเร็จ

เซอร์มา อัลฟาเกรโตร ควรได้เป็นประธานาธิบดีคนแรกหลังการยึดอำนาจของบราซิล แต่เซอร์มาหัวใจวาย เมื่อได้รับรายงานเรื่องการยึดอำนาจสำเร็จ เซอร์มาจากไปพร้อมกับรอยยิ้ม ถึงแม้เขาจะเกิดอาการหัวใจวายกะทันหันก็ตาม

ซีก้า อัลฟาเกรโตร ในวัยสามสิบปี ต้องเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีชั่วคราวเป็นเวลาสองปี เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการแย่งอำนาจกันเอง และเพราะซีก้าคือหลานชายของเซอร์มา รวมถึงเป็นหัวหน้ากองกำลังแบล็กฟ็อกซ์ ซึ่งเป็นทีมย่อยของฟ็อกซ์ และเป็นทีมที่แข็งแกร่งที่สุด

เขาต้องแบกรับภาระบนบ่า โดยที่เขาไม่ได้ต้องการ ซีก้าชอบการรบ แต่เขาไม่ชอบทำงานในฐานะผู้ปกครอง แต่ระยะเวลาที่ถูกระบุไว้สองปีทำให้ซีก้ายอมกัดฟันทำงาน และเพราะนิสัยส่วนตัวที่เป็นคนมุทะลุจุดัน ชอบเอาชนะ เสียหน้าไม่ได้ เสียศักดิ์ศรีไม่ยอมเสียเกียรติยศจึงไม่มีวัน!

ซีก้าทำงานหนัก เวลาสองปีในการปกครอง เขาเหนื่อยขาด ฆ่าจริง ปกป้องจริง เป็นพันธมิตรก็มีชีวิต เป็นศัตรูก็ไร้ชีวิต ประเทศกลับเข้าสู่ความสงบในช่วงสองปี และเมื่อครบกำหนดสองปี คนที่มุ่งหวังจะเดินลงจากตำแหน่งแบบหล่อๆ กลับไปใช้ชีวิตแสนสุขกับสุราและนารีก็ต้องผันสลาย

คณะรัฐบาลพวกนั้น ลงมติให้เขาเป็นตัวแทนในการลงสมัครรับเลือก ซึ่งตามกฎหมายฉบับใหม่ของบราซิลหลังการยึดอำนาจสามารถทำได้ นอกจากจะทำได้แล้ว ยังทำให้ซีก้าหัวใจเสียอีกด้วย เพราะเขาไม่สามารถปฏิเสธได้ ถึงกับตะโกนเสียงดัง

“ฉันจะแก้กฎหมาย!”

และถึงจะมีผู้สมัครกระหายในอำนาจ ลงสมัครแข่งกับซีก้าเต็มจำนวนการรับสมัคร แต่คะแนนเลือกตั้งเก้าสิบห้าเปอร์เซ็นต์เป็น

ของเขา!

วันลงคะแนนเลือกตั้ง ซีก็าดูผลการนับคะแนนด้วยหวังว่าเขาจะไม่ถูกเลือก เพราะชื่อเสียงของเขาก็มีไม่น้อย ทั้งเรื่องดีมีหลาย เรื่องไม่ดีก็มีบ้าง เมื่อเริ่มนับคะแนนไปได้ยี่สิบนาที ซีก็าก็ยิ่งขมวดคิ้ว หน้ย่นเข้าหากัน จนตึนการรุมบุกรุกใบหน้าของเขาในวันเดียว เขาเปิดบร้รดีดีมีเคล้าไปกับการนับคะแนนเพื่อระงับอารมณ์

ระหว่การนับคะแนน นักข่าวเอาไมค์ไปจ่อปากสัมภาษณ์ประชาชนที่มาชมการนับคะแนนสดๆ ในพื้นที่การเลือกตั้ง ประชาชนที่ถูกสัมภาษณ์ต่างพูดเป็นเสียงเดียวกัน ว่าถึงพฤติกรรมส่วนตัวของท่านประธานาธิบดีซีก็าก็จะค่อนข้าง...

‘เพลย์บอย กักขฬะ หยาบคาย เหล้า ผู้หญิง การพนัน ไม่มีละเว้น!’

แต่การทำงานของท่านประธานาธิบดีเพื่อประเทศบรสิเซียและประชาชนชาวบรสิเซีย ไม่มีข้อตำหนิเลย เพราะภายใต้การบริหารของซีก็า ประเทศพลึกฟื้นขึ้นจนทำให้ประชาชนเกิดความหวัง

“ฉันแค่ไม่ยอมเสียหน้า”

ซีก็าฟังคำสัมภาษณ์ของประชาชนแล้วก็สบถออกมา ตามด้วยการดื่ม ดื่ม และดื่มหนักขึ้น เมื่อคะแนนทั้งห่างจนรู้ผลแพ้ชนะตั้งแต่ นับคะแนนไปได้ชั่วโม่แรกของจำนวนการนับคะแนนทั้งหมด

ซีก็ายังหงุดหงิดจนทนไม่ไหว เขาให้คนเรียกผู้หญิงมาให้กัะทันหัน แนนอนว่าผู้หญิงที่ซีก็าจะนอนด้วยไม่ใช่ใครก็ได้ แต่ต้องเป็นสาวสวยที่ผ่านเกณฑ์ความชอบของเขา ซึ่งผู้หญิงในรายชื่อที่จะถูกเรียกก็ต้อง ยินดีในการปรนนิบัติซีก็า

เขาดื่มเหล้า! และมีคำคึนที่เร่าร้อนกับนางแบบคนดังระดับประเทศถึงห้าคน แต่ไม่ได้ทำให้จิตใจของเขาสงบเลย เพราะการนับคะแนน ผลของคะแนนมันสูงเกินไป

และเมื่อผลการนับคะแนนลึนสุดลง ผู้ชนะก็มักจะต้องออกไป

กล่าวแสดงคำขอบคุณประชาชนร่วมกับทีมงาน แต่ซีก็ไม่สามารถทำได้ เพราะ...

‘ดีมีหนักจนเมา และมีเซ็กส์หนักจนหมดแรง’

หลังจากเมาหนัก ใช้ร่างกายหนัก จนร่างกายต้องพักผ่อนเยียวยาตัวเอง นอนนิ่งไปสองวัน ซีก็กัฟี่ขึ้นมาพร้อมกับเรื่องซ็อก เพราะการดำรงตำแหน่งของเขาในครั้งนี้ ไม่ใช่การดำรงตำแหน่งสี่ปีแบบปกติ แต่เป็นการดำรงตำแหน่งสิบสองปี!

“ไอ้ฉิบหาย! ใครเป็นตัวการวะ!”

ซีก็ไม่มีแม่แต่อาการเมาค้างหลงเหลืออยู่ ระหว่างที่เขาหลับ มีการลงมติกันโดยให้ประชาชนเข้าร่วมลงมติเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย อ้างอิงจากบัตรประชาชน และทุกคนก็เห็นด้วยที่จะให้เขาครองตำแหน่งจากตัวเลขสูงสุดที่กำหนดเอาไว้ในวันลงมติ

ซีก็ตัวสั่น ไม่ได้กลัว แต่โกรธ! เขาโกรธจัด! โกรธมาก! โกรธจนแทบจะฆ่าคนได้ แต่ซีก็ไม่ได้ได้รับความเห็นใจใดๆ แม้กระทั่งซีตาล อัลฟาเกรโดร ผู้เป็นบิดา ก็ยังหัวเราะเขา แล้วก็พูดด้วยน้ำเสียงสบายอกสบายใจ

“ใครบอกให้แกเมาหนัก เซ็กส์จัดจนหมดสติ ทำตัวเองรับผิดชอบเอง บริหารประเทศให้สนุกนะไอ้ลูกชาย”

“แต่ดีไม่ช่วยผม เพราะผมไม่เชิฐุมาร่วมวงใช้ไหม”

“เออสิวะ สนุกคนเดียว โกรธโวย”

“เฮ้ย! แต่ดี! จะทำแบบนี้กับผมไม่ได้”

“ถึงตอนนี้ ฉันคงช่วยแกไม่ได้จริงๆ ไอ้ลูกชาย มีลูกเป็นประธานาธิบดีมันก็ยี้ดอกได้นะ แกก็เป็นๆ ไปเถอะ สิบสองปีเอง”

การบริหารประเทศไม่เหมือนการบริหารธุรกิจ มันวุ่นวายและน่ารำคาญสำหรับซีก็ แต่เขาก็ไม่มีทางเลือกอีกแล้ว ซีก็ก็ต้องเข้าสาบานรับตำแหน่ง วันรับตำแหน่ง ใบหน้าของเขาบึ้งตึง ไม่ยิ้ม ไม่ทักทายใคร

แต่เพราะท่านประธานาธิบดีหนุ่มแห่งประเทศบราซิล นอกจากหน้าตาดีแล้ว ก็ไม่ได้มีอัยาคัยที่ดีมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว คนรอบข้างหรือแม้กระทั่งประชาชนที่ไปเฝ้ารอดูพิธีการรับตำแหน่ง ต่างก็ไม่ทราบว่าการมรดกของเขากำลังเดือดพล่าน สิ่งเดียวที่ทำให้ชีก้าจำยอม ก็คือเขา...

‘เสียหน้าไม่ได้!’

เมื่อเสียหน้าไม่ได้ ก็ต้องยอมทำตามขั้นตอน ในการรับช่วงต่ออำนาจอีกครั้ง ถ้าหากจะนับแบบเป็นทางการ ก็คือการเป็นประธานาธิบดีสมัยที่หนึ่ง แต่ถ้าหากจะนับจากการทำงาน ก็คือการเป็นประธานาธิบดีสมัยที่สอง

ชีก้าเข้าพิธีรับตำแหน่งและสาบานตน แต่สำหรับการสาบานตน ชายหนุ่มยอมสาบานในหัวข้ออื่นวันหัวข้อการเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตเอาไว้ นั่นก็เพราะชีก้าไม่คิดจะเป็นแบบอย่างที่ดีให้ใครทั้งนั้น หัวไม้ได้มีไว้กันหุอย่างเดียว มีสมองก็ต้องรู้จักใช้คิดว่าเรื่องไหนดีเรื่องไหนไม่ดี ไม่ใช่รอทำตามเขา

ชีก้าวางตัวเองในฐานะของคนทำงานบริหาร แต่เขาไม่ได้มีหน้าที่สอนจริยธรรมและควบคุมความประพฤติของใคร ประชาชนในประเทศบราซิลมีลูกมีหลานก็ต้องสั่งสอนกันเอง ไม่ใช่ให้ดูเขาเป็นแบบอย่าง

“ผมจะบริหารประเทศอย่างเต็มที่ ไม่โกงกิน เพราะผมรวยมากทรัพย์สินของแต่คนเดี๋ยวก็มูลค่าเกินครึ่งของคนทั้งประเทศนี้รวมกันพอแต่ตาย มรดกก็ต้องเป็นของผม ผมก็รวยขึ้นไปอีก เพราะฉะนั้นเรื่องโกงกินผมไม่ทำ เอ้อผลประโยชน์ให้อ่านาจนใกล้เคียงก็ไม่มีทางเกิดขึ้น เพราะผมไม่คบใคร แต่อย่าคิดว่าผมจะทำตัวเป็นผู้ชายแสนดี เป็นสุภาพบุรุษ ผมจะใช้ชีวิตส่วนตัวของผมในแบบที่ผมอยากใช้ ในเมื่อพวกคุณเลือกผมให้ทำงาน ก็ดูที่ผลงานเท่านั้นพอ ส่วนคนที่ทำงานให้แก่รัฐบาล ถ้าจะโกงกินก็อย่าให้จับได้ ตอนยังจับไม่ได้ เลิกซะถ้าตรวจเจอย้อนหลังยังลดโทษได้ แต่ถ้าไม่เลิกจนจับได้เมื่อไร

ตายเท่านั้น! ไม่มีอะไรจะพูดแล้ว จบ แยกย้าย”

นั่นคือคำพูดที่ซีก้าให้ไว้กับประชาชนของเขา ชายหนุ่มไม่สนใจว่าประชาชนจะลุกขึ้นมาต่อต้านเขาหรือไม่ ถ้าหากต่อต้านเขาจะรีบคืนอำนาจทันที

เมื่อมีผู้ต่อต้านพูดถึงซีก้าในอินเทอร์เน็ต กลุ่มผู้สนับสนุนที่มีมากกว่าก็จะออกหน้าปกป้องเขาทันที เพราะเกรงว่าเขาจะลาออกจากตำแหน่ง

และไม่ว่าซีก้าจะเต็มใจรับตำแหน่งหรือไม่ เมื่อก้าวเข้ามาทำงานแล้ว ชายหนุ่มก็ทำหน้าที่ของตัวเองอย่างไม่บกพร่องในเรื่องของงาน ซีก้าพัฒนาประเทศบราซิลในหลายด้าน เขาเป็นคนใจร้อน บุคลิกห้ามกั๊กขะไม่ยอมใคร แต่เมื่อเป็นเรื่องของประเทศ เขาตัดสินใจอย่างรวดเร็วรอบคอบ

ซีก้ายังเป็นคนที่พูดอะไรตรงๆ ไม่ต้องใช้วาทะทางการพูด หรือคำพูดสวยหรูในการสื่อสารกับประชาชน เขามักจะพูดสั้นๆ ไม่ใช่คำหยาบคาย ฟังเข้าใจง่าย แถมทำด้วยการข่มขู่สำหรับบางเรื่อง แต่ความนิยมในตัวเขาก็สูงมาก สูงขึ้นเรื่อยๆ ไม่เคยลด

ภาพข่าวของท่านประธานาธิบดีในพิธีเข้ารับตำแหน่งถูกถ่ายทอดสดไปทั่วประเทศบราซิล และประเทศอื่นๆ ทั่วโลกก็ยังสามารถเข้าชมในเว็บไซต์การถ่ายทอดสดของสำนักข่าวในสังกัดรัฐบาลของประเทศบราซิลได้

“คำปราศรัยแบบนั้นมันคืออะไรกัน น่าขำ ไร้ความน่าเชื่อถือสิ้นดี”

คนพูดเหยียดริมฝีปาก แต่คำพูดไร้ความน่าเชื่อถือนี้ก็กลับมีคนมากมายในประเทศบราซิลเชื่อถือ ซึ่งเขาทำตัวเป็นคนหูหนวก

ตาบอดไม่ยอมรับว่า ทุกอย่างที่ดีก็ได้รับก็เพราะความสามารถของซีก้า
ที่เขาสร้างทุกอย่างขึ้นมาด้วยผลงานที่ชัดเจน

“คำปราศรัยแบบนี้ก็คือตัวตนซีก้านี่ครับ”

หลังได้ยินผู้เป็นบิดาให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับคำปราศรัยของ
ท่านประธานาธิบดีซีก้า อัลฟาเกรโดร คนเป็นลูกก็ตอบเรียบๆ

“พูดจาไร้ความเป็นประธานาธิบดี”

“ซีก้าก็เป็นแบบนี้มานานแล้ว”

“ซีก้ามันก็แค่คนบ้าร่ำทำ”

“แต่ตัดสินใจแบบนี้จริงหรือครับ”

เจอโรม อัลฟาเกรโดร คิดต่างจากผู้เป็นบิดา ซีก้าไม่ใช่แค่บ้าร่ำทำ
แต่เขายังมีความสามารถอีกด้วย ไม่อย่างนั้นก็คงไม่สามารถควบคุม
ทุกอย่างไว้ในมือแบบนี้ ในตระกูลอัลฟาเกรโดร ทายาทที่สามารถ
ทำธุรกิจให้ยิ่งใหญ่ได้ก็คือ ซีดาล อัลฟาเกรโดร และยิ่งแข็งแกร่งขึ้น
เพราะ ซีก้า อัลฟาเกรโดร ผู้เป็นลูกชายเข้ามาช่วยบริหารจัดการ

แม้กระทั่งในตอนรับตำแหน่งชั่วคราว ซีก้าก็ยังมีส่วนในการ
ดูแลธุรกิจ รัฐบาลของบราซิลไม่มีกฎหมายห้ามเรื่องการทำธุรกิจ แต่
มีข้อกำหนดเรื่องการห้ามใช้อำนาจในการเอื้อผลประโยชน์ต่อธุรกิจ
ของตัวเอง สำหรับคนที่ทำงานในรัฐบาลของบราซิลทั้งหมด ซีก้า
จึงยังสามารถช่วยบิดาของเขาดูแลธุรกิจได้

ธุรกิจของซีดาลนั้นทำเงินมหาศาล ไม่ว่าจะเป็นอาวุธ เทคโนโลยี
ใหม่ๆ ก๊าซธรรมชาติในประเทศบราซิล รวมถึงการลงทุนในเหมือง
อัญมณี และเหมืองแร่ต่างๆ ซึ่งเป็นทรัพยากรในประเทศบราซิล
ซึ่งทำเงินได้อย่างมหาศาล

ในขณะที่ เจอบี้ อัลฟาเกรโดร บิดาของเจอโรม ไม่สามารถ
ประสบความสำเร็จเทียบเท่ากับซีดาลได้ และก็มีธุรกิจหลายตัวในมือ
ที่ต้องปิดตัวลงไม่สามารถดำเนินการต่อไป และซีก้าก็ไม่ใช่คนที่เจอโรม

จะมองข้ามได้

“หรือไม่ใช่”

“ซีก้ามีมากกว่าแค่ความบ้ำระห้ำแน่ครับ”

“มันคือคนบ้ำใจ”

“แต่ก็มีความสามารถมาก”

“แกขึ้นชมมันหรือไง ฉันไม่เคยสอนให้แกขึ้นชมมัน แกต้องเอาชนะมันต่างหากเจอโรม”

“ก็ไม่ใช่ครับ ผมคิดว่าเราต้องรู้จักอีกฝ่ายก่อน เราถึงจะสามารถเอาชนะได้”

“มันไม่มีอะไรเทียบแก่ได้”

“ครับแต่”

“ฉันเลี้ยงแกมาเพื่อให้อยู่เหนือมัน ตอนนั้ยังไม่สำเร็จ แต่สักวันแกต้องทำให้สำเร็จ อย่าทำให้ฉันผิดหวัง เข้าใจไหมเจอโรม”

“ครับแต่ ผมเข้าใจ”

เจอโรมเข้าใจ เขาแข่งขันกับซีก้าตลอด ชายหนุ่มมีศักดิ์เป็นพี่ชายของ ซีก้า อัลฟาเกรโดเร เกิดและเติบโตขึ้นมาในตระกูลอัลฟาเกรโดเรเหมือนกัน แต่การดำเนินชีวิตกลับแตกต่างกัน รวมถึงบิดาของทั้งคู่ที่เป็นญาติกันก็ไม่ถูกกันอีกด้วย

เพราะเจอบี้ไม่ชอบใจในตัวซีดาล แต่ไม่สามารถทำอะไรอีกฝ่ายได้ ซีก้าซึ่งเป็นหลาน จึงไม่ใช่หลานที่เจอบี้ชอบหน้า ทว่าซีก้าเองก็ไม่ชอบหน้าเขาเหมือนกัน ในเมื่อเจอบี้เป็นศัตรูกับซีดาล และไม่ชอบซีก้า ไ้อ้หลานชายน่าตายคนนั้น มันก็ไม่แยะเสเขา

แม้จะรับตำแหน่งสูงสุดในประเทศบราซิลเซีย แต่ซีก้าไม่เคยให้อำนาจเขาในการทำธุรกิจบ้างเลย ทั้งที่มันก็สามารถให้เขาได้ พวกมันสองคนพ่อลูกคงกลัวว่าเจอบี้คนนี้จะประสบความสำเร็จเทียบเท่ากับพวกมัน หรือไม่ก็มากกว่า

ซีก้าไม่ให้อำนาจในการทำธุรกิจ ไม่ช่วยกรุยทาง ปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือเขา แต่เจอบี้ไม่เชื่อหรือกว่าซีก้ามันไม่ได้ให้สิทธิพิเศษกับซีดาลผู้เป็นบิดา และธุรกิจที่พวกมันสองพ่อลูกดูแลอยู่ ถึงแม้ซีดาลจะเปิดเผยว่ามันทำทุกอย่างถูกต้อง แต่เรื่องที่ไม่ถูกต้อง ใครบ้างจะหยิบยกขึ้นมาเปิดเผย

“เพราะเซอร์มาล่าเอียง”

เจอบี้มองลูกชายของเขา เขาหวังมากที่จะให้เจอโรมอยู่เหนือซีก้า แต่คงเพราะเขาสนับสนุนเจอโรมได้ไม่เท่าซีดาล ทำให้เจอโรมยังไม่สามารถทัดเทียมกับซีก้าได้ แต่อีกไม่นานหรือ เจอบี้มั่นใจว่าต้องมีสักวันที่เจอโรมอยู่เหนือซีก้า

“คุณลุงก็ตายไปแล้ว เราอย่าพูดถึงเลยครับเด็ด”

“เพราะเซอร์มาล่าเอียง ให้ความสนใจกับซีก้ามากเป็นพิเศษ ซีก้ามันถึงได้ถูกเลือกให้รับตำแหน่งชั่วคราว ทำให้มันมีฐานเสียงจนได้รับเลือกครั้งนี้ ถ้าหากเซอร์มาล่าสนับสนุนแก แกอาจจะมีชื่อเป็นท่านประธานาธิบดีของบราซิลในตอนนี้แทนซีก้าก็ได้”

“ผมไม่อยากเป็นประธานาธิบดีหรอกครับ”

“แต่แกเหมาะสมกว่าซีก้า”

“ตอนนี้เราควรทำงานของเรามากกว่านะครับเด็ด”

“เรื่องงานยังทำให้ฉันหนักใจ”

“จากที่ต้องระวังมากในช่วงสองปีที่ผ่านมา นับจากนี้ก็ต้องระวังมากขึ้นไปอีก เพราะซีก้ายังดำรงตำแหน่งเหมือนเดิม”

“พูดถึงเรื่องงาน ไร่ซีก้ามันทำให้งานของเรายิ่งลำบาก มันพ้นจากตำแหน่ง ฉันก็คิดว่าจบแล้ว แต่มันก็ดันอยู่ทนอยู่นาน ปากบอกว่าไม่อยากเป็นประธานาธิบดี แต่ก็ยอมให้ส่งชื่อเข้ารับเลือก นิสัยของมันเหมือนกับซีดาล ซีดาลมันทำตัวเป็นคู่แข่งกับฉัน ซีก้าก็ทำตัวเป็นคู่แข่งกับแก”

“ซีก้าไม่ผ่อนปรนแน่ครับ”

“และเราก็คงเปิดเผย ด้วยการยื่นข้อเสนอแบ่งผลประโยชน์ให้มัน ช่วยเราไม่ได้ด้วย”

เพราะถ้าหากเปิดเผย เดินเข้าไปขอความช่วยเหลือจากซีก้า หรือว่ายื่นข้อเสนอผลประโยชน์ให้ ไอ้หลานเวรนั้นอาจจะจับเขาเข้าคุก อย่างไม่ลังเลก็ได้ การตัดสินใจของซีก้าเป็นเรื่องที่เจอบี้จะเสี่ยงไม่ได้ เป็นอันขาด

“ซีก้าไม่ปล่อยเราเอาไว้แน่ ถ้าหากเราขอให้เขาใช้อำนาจเพื่อ กรุยทางธุรกิจให้เรา”

“เพราะมันเป็นคนเห็นแก่ตัว จำไว้เจอโรม แกจะต้องเอาชนะมัน ให้ได้ ถ้าหากแกอยู่เหนือมัน ชนะมัน จันจะมีความสุข และแกก็จะ มีความสุข”

“ครับแต่เดี๋ย”

เจอโรมตอบรับ ถึงจะใช้นามสกุลร่วมกัน แต่กลับไม่ได้รักใคร่ ไยดีกัน มีแต่ความคิดที่ห้า่กัน เพราะความต้องการเอาชนะ เจอบี้ และซีดาลเป็นอริต่อกันตั้งแต่ยังเป็นวัยรุ่น และความบาดหมางก็ยิ่ง ซ้ำซ้อนเมื่อทั้งคู่ไปชอบผู้หญิงคนเดียวกัน

สาวสวยลูกครึ่งอเมริกัน-อังกฤษ ซึ่งเจอบี้กับซีดาลมีโอกาส ได้รู้จักที่อังกฤษตอนที่ทั้งคู่ไปเรียนต่อ อีซาเบลลาคือสาวสวยคนนั้น เจอบี้เจอกับอีซาเบลลาก่อนซีดาล แต่อีซาเบลลากลับให้ความสนใจซีดาล มากกว่า

เจอบี้รู้สึกเสียหน้า เพราะเขาหมายมั่นจะแนะนำอีซาเบลลา ให้คนในตระกูลรู้จักในฐานะคนรักของเขา คนเจ้าชู้แบบซีดาลจะสนใจ ผู้หญิงคนไหนจริงจัง มันก็แค่ความสัมพันธ์ฉาบฉวย มันไม่ต้องยุ่งกับ อีซาเบลลาก็ได้ แต่มันก็ยุ่ง

ซีดาลออกเดทกับอีซาเบลลาอย่างเปิดเผย และอีซาเบลลา

ก็ถูกแนะนำให้รู้จักในฐานะคนรักของซีดาล ท่ามกลางความเดือดดาลที่อัดแน่นอยู่ในอกของเจอบี้ และต่อจากนั้นไม่นาน ซีดาลกับอิชาเบลลา ก็แต่งงานกันแบบลับๆ

เพราะทั้งคู่ยังเรียนไม่จบ ทำให้ครอบครัวเลือกที่จะปิดเป็นความลับเอาไว้ก่อน เจอบี้รู้ที่หลังว่าที่ต้องแต่งงานกะทันหันเพราะอิชาเบลลาท้อง และเด็กในท้องนั้นก็คือซีก้า หลังจากคลอดลูกได้ไม่นาน อิชาเบลลากับซีดาลก็เลิกรักกัน

แย่งเพื่อเลิก! เจอบี้ฝังใจว่าซีดาลต้องการแย่งทุกอย่างไปจากเขา ไม่ว่าเขาต้องการอะไร ซีดาลก็มักจะไ้ได้ครอบครอง รวมถึงอิชาเบลลาด้วย เมื่อซีดาลแย่งได้สำเร็จ ไ้ได้ครอบครอง ทำให้เขาเจ็บใจ มันก็ปล่อยมือจากอิชาเบลลา!

ถึหากถามว่าในการรับตำแหน่งท่านประธานาธิบดี ช่วงเวลาไหนที่ซีก้ารู้สึกชอบมากที่สุด ก็คงเป็นช่วงเวลาของการ ‘ตี๋ม’

“ขอตี๋มให้แก่ท่านประธานาธิบดีแห่งบราซิลเสียครับ”

หลังจากเข้าร่วมงานเลี้ยงฉลองจากคนในรัฐบาลที่จัดขึ้น ซีก้าก็ต้องพาตัวเองมาเป็นแขกผู้มีเกียรติให้แก่งานเลี้ยงฉลองภายในตระกูลอัลฟาเกรโตร

“ตี๋ม” ชายหนุ่มบอกสั้นๆ เขาตี๋มหนึ่งแก้วร่วมฉลองกับทุกคน แล้วก็คว้าขวดบรันดีเดินดุ่มๆ ไปหาหมูนั่งตี๋มคนเดียว

“ฉันจะรับรองทุกคนแทนเอง”

ซีดาลบอกกับสมาชิกในตระกูลที่มาร่วมงานกันเลี้ยงฉลองให้แก่ท่านประธานาธิบดีซีก้า ที่คฤหาสน์ของซีดาล เพราะถ้าหากจัดขึ้นที่อื่น ซีก้าคงไม่ยอมไปร่วมงานแน่ และซีดาลก็คงไม่ยอมปล่อยลูกชายไปอีกด้วย เรื่องหวังก็คงมีส่วน แต่ซีดาลไม่ยอมจ่ายค่าเสียหาย เขาเมื่อ

ที่จะตามจ่าย เมื่อซีก้าอาละวาด

“อย่าตามไปกวนท่านประธานาธิบดีของเรา ไม่งั้นจะหาว่า
ฉันไม่เตือนไม่ได้นะ เกิดอะไรขึ้นฉันไม่รับผิดชอบ ค่ารักษาพยาบาล
ก็ต้องจ่ายเอง เพราะฉันเตือนแล้ว”

ซีดาลกล่าวว่าย้า ลูกชายของเขาก็ไม่เชิงว่าไม่มีมนุษยสัมพันธ์ แต่
มีเหตุผลต่างหาก นั่นก็เพราะคนที่เข้าหาซีก้า ไม่ได้เข้าหาด้วยความจริงใจ
ชายหนุ่มถึงได้แสดงอาการต่อต้านด้วยความรำคาญ เพราะซีก้าไม่ชอบ
คนเสแสร้งแก้งั้นนี่หน้า

“แค่ได้มาตีมฉลองให้ท่านประธานาธิบดีก็เป็นเกียรติมากแล้ว
ครับ”

“พูดได้ดี”

ซีดาลกล่าวชมคนพูด ถึงเขากับซีก้าจะมีปากเสียงกันบ่อยๆ
แต่พ่อลูกผูกพัน รักใคร่กลมเกลียวในแบบของพวกเขา กัดกันเองได้
แต่จะไม่ยอมให้คนอื่นมาร่วมวงถือโอกาสกัดพวกเขาเป็นอันขาด มันคือ
การแสดงความรักในแบบของซีดาลและซีก้า

“เพราะฉะนั้นก็แค่ตีมฉลองให้มีความสุข อย่าหาเรื่องไปให้
ท่านประธานาธิบดีต้องรำคาญใจ เข้าใจใช่ไหมทุกคน”

ทุกคนตอบรับและแอบปาดเหงื่อ ใช้น้ำซีดาลจะไม่รู้ ทุกคนที่มา
ที่นี้หวังอยากมีโอกาสพูดคุยกับซีก้า แม้จะกลัวแต่ก็โลภมาก สิ่งที่จะขอ
ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทอง แต่เป็นใบเบิกทาง ซีดาลก็ปรามอยู่ข้างเพื่อ
ไม่ให้คนพวกนี้เข้าไปรบกวนซีก้า

ลูกชายของเขาทำงานหนัก ถึงซีก้าจะเป็นคนโผงผาง แต่ก็ทำงาน
จริงจัง ลงทุนลงแรงไปมาก เพื่อหวังให้บราซิลเซียเป็นประเทศที่ดีขึ้น
ในเมื่อลูกชายของเขาพยายามถึงขนาดนี้ ซีดาลย่อมต้องภูมิใจ และ
ยื่นมือไปช่วยป้องกันลูกชายจากเรื่องน่ารำคาญไม่ให้ทุกเรื่องต้องถูก
ส่งตรงไปกระทบกับซีก้า ทำให้ลูกชายของเขาต้องไม่โหรงเหรงหงุดหงิดตายไป

เสียก่อน ถ้ามันไม่อยู่เสียคนซีดาลคงเหงา เพราะไม่มีคนโต้เถียงด้วย

“รบกวนหรือเปล่า”

เจอโรมเดินเข้าไปหาท่านประธานาธิบดี ซีกันั่งฟังร่างกับก้อนหิน
ประดับภายในสวน ห่างออกมาจากบริเวณที่ญาติๆ รวมตัวกันอยู่ เจอบี
และเจอโรมได้รับเชิญด้วย เป็นการเชิญตามมารยาทของซีดาล แต่
สองพ่อลูกก็เดินทางมาร่วมงาน

“ฉันปลื้มตัวออกมาแบบนี้ ดูไม่ออกหรือไงว่าอยากอยู่คนเดียว”

“ต้องขออภัยด้วยครับท่าน”

เจอโรมโค้งศีรษะทำตัวสุภาพ ยืนตระหง่านอยู่เหนือซีกันั่ง แต่
ชายหนุ่มไม่สนใจ ท่านประธานาธิบดียกบรันดีขึ้นดื่ม คินนี่จะเป็น
คินนี่ที่เขาดื่มอย่างเต็มที่ และวันพรุ่งนี้เขาจะต้องเริ่มงานในฐานะ
ท่านประธานาธิบดีแห่งประเทศบราซิล หลังจากที่ได้คิดว่าจะรอดพ้น

มันคือชะตากรรม มันคือหายนะในชีวิตของเขา แต่ในเมื่อซีกันั่ง
ถูกเลือกแล้ว ก็ต้องก้มหน้าทำงานต่อไป การเป็นประธานาธิบดีไม่ใช่
เรื่องง่าย นอกจากงานกองท่วมหัว ปัญหาให้สะสางไม่มีวันหมด แค่จะ
นั่งดื่มคนเดียวเงียบๆ ก็ยังถูกรบกวน

“ผมมาถึงช้า ยังไม่ได้ดื่มฉลองให้ท่าน”

“งั้นก็ดื่มสิ”

ซีกันั่งยกแก้วขึ้น เจอโรมยื่นแก้วในมือไปแตะกับแก้วของซีกันั่ง
เขาดื่มให้ แต่ท่านประธานาธิบดีไม่ได้หันมามองเขาเลย ซีกันั่งอมซนแก้ว
แล้วก็หันหน้าหนี ออกอาการรำคาญอย่างไม่ไว้หน้า

“ขอให้ท่านทำงานในหน้าที่อย่างปลอดภัย”

“ถ้าจะมีใครต้องการชีวิตฉัน ก็อย่าให้เจอนายในตอนจับกุม
พวกมันก็แล้วกัน”

“ผมจะไม่ทำตัวโง่เขลาแบบนี้หรอกครับ”

“หมายถึงจะไม่ลงมือทำ หรือว่าจะทำอย่างแนบเนียน?”

ท่านประธานาธิบดีหันไปมองเจอโรม เขาไม่เสแสร้งเป็นมิตรกับเจอโรม ซีก้าไม่ได้เกลียดสองพ่อลูกนี้ แต่รำคาญมากจนไม่อยากเข้าไปใกล้

“ช่างเถอะ ไม่ต้องตอบหรอก เพราะมันไม่สำคัญ”

เจอโรมยังไม่หันได้ตอบซีก้าก็ซัดขึ้น เขาโบกมือลา แสดงอาการไล่ชัดเจน เจอโรมมองไปที่ซีก้าแล้วก็จำต้องก้มศีรษะให้

“ผมขอตัวก่อนครับ ขอขอบคุณสำหรับการให้เกียรติ”

มารยาทที่ซีก้าปฏิบัติต่อเจอโรมนั้นห่างไกลจากคำว่าให้เกียรติ แต่ซีก้าก็รู้ว่าเจอโรมพูดแบบนี้เพราะต้องการแตกดันเขา เป็นผู้ชายที่พูดจาไร้สาระเก่ง แทนที่จะเอาเวลาไปทำงาน วางมาดโก้หรูแต่ทำอะไรไม่สำเร็จสักอย่าง แล้วก็กล่าวโทษคนอื่นไปทั่ว นิสัยแบบนี้ยิ่งทำให้ซีก้าไม่ต้องการเปิดพื้นที่ให้เจอโรมเข้ามาใกล้ เพราะเขารำคาญมาก!

1

เวนิส

สำหรับใครบางคน เรื่องนี้อาจเป็นเรื่องที่ทำให้ต้องร้องไห้
พุ่มพวยเพื่อระบายความเจ็บปวด และนางเอกสาวคนดังของประเทศไทย
ในตอนนี้ก็ต้องเผชิญหน้ากับตัวเล็ง

‘เวนิส วนิสรา ภควรรักษ์’

คือชื่อที่ใช้ในวงการ ชื่อของ วนิสรา ภควรรักษ์ เริ่มเป็นที่รู้จัก
เมื่อเธออายุได้สิบแปด จากผลงานซีรีส์แนววัยใสที่ทำให้เธอโด่งดัง
เป็นพลุแตก และตามมาด้วยงานแสดงอีกหลายเรื่อง นอกจากนี้ชื่อของ
วนิสรายังเป็นที่รู้จักในหลายประเทศที่ติดตามละครของประเทศไทย

ในวัยยี่สิบสี่ปี เวนิสคือนางเอกดั่งค่าตัวแพงที่สุดในประเทศ
ไม่ว่าจะเป็นค่าตัวจากการรับงานละคร โฆษณา หรือว่าถ่ายแบบ
เธอเป็นนางเอกที่เลือกรับงาน เวนิสจะรับงานละครปีละหนึ่งถึงสองเรื่อง
เท่านั้น ผลิตภัณฑ์ที่เธอเลือกรับงานโฆษณาก็ต้องเป็นผลิตภัณฑ์
ที่ส่งเสริมชื่อเสียงและภาพลักษณ์

ชื่อเวนิสจะส่งเสริมความหรูหราให้แก่แบรนด์ และด้วยฐานแฟนคลับ ทำให้ไม่ว่าเวนิสจะเป็นนางแบบให้แก่ผลิตภัณฑ์ตัวไหนก็ขายดีขายน่าสนใจดีสินค้าหมดสต็อกอย่างรวดเร็ว แต่ความโด่งดังของเธอก็ยังมาพร้อมกับข่าวลือเสียหาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความเย่อหยิ่ง นิสัยจอมวีน เอาแต่ใจตัวเอง ทว่าแฟนคลับก็จะออกมาปกป้องเวนิสจนเรื่องพวกนี้ไม่สามารถทำลายความนิยมในตัวของเธอได้ นอกจากนี้เวนิสยังมีชีวิตส่วนตัวที่ค่อนข้างลึกลับ

ไม่เคยมีภาพหลุดของเธออยู่ในที่สาธารณะหรือสถานที่พักผ่อนในประเทศไทยเลย มีข่าวลือกันว่า ถ้าหากเธอไม่ได้ทำงานในประเทศไทย เธอจะใช้ชีวิตอยู่ที่ต่างประเทศอย่างอเมริกา และอีกหลายประเทศทั่วโลก

แฟนคลับของเวนิสก็คงมีนิสัยเหมือนกับคนดังที่พวกเขาตามสนับสนุน เพราะทุกคนจะอยู่กันเจียบๆ แต่เมื่อผลงานของเวนิสออกมาก็จะพาเหรดกันออกมาสนับสนุนจนเวนิสได้ชื่อว่าเป็นเจ้าแม่

‘out of stock’

นอกจากการสนับสนุนผลงาน ส่วนมากแล้วกลุ่มแฟนคลับของเวนิสจะไม่ยุ่งวุ่นวายกับเรื่องอื่น ยกเว้นเพียงแค่นั้นที่ต้องการจะทำลายชื่อเสียงของเวนิส ที่กลุ่มแฟนคลับจะไม่ยอม จะออกมาปกป้องและถล่มคนที่ให้ข้อมูลไม่จริงจนราบเป็นหน้ากลอง

แต่สำหรับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในตอนนั้น เวนิสคงต้องตัดสินใจด้วยตัวเอง เธอเห็นว่าที่สวยเหลือเกินมองไปยังบุรุษที่ได้ชื่อว่าเป็น ‘แฟนหนุ่ม’ ของเธอ แต่เวนิสขอมอบคำว่า ‘อดีตแฟนหนุ่ม’ ให้เขานับตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

ตระการ คือพระเอกชื่อดังระดับเบอร์ต้นของประเทศ เขาคบกับเวนิสอย่างเปิดเผย ถึงจะไม่ได้เคียงแขนกันทีเดียว จนบาปารัฐซีจับภาพได้ แต่ต้นสังกัดของเวนิสและตระการก็ออกมายอมรับว่าทั้งคู่กำลังคบหาอยู่

กันอยู่

คนที่คบหาดูใจก็ควรต้องยืนอยู่เคียงข้างกัน แต่ตระการไม่ได้ ยืนเคียงข้างเวนิส เขายืนอยู่ตรงข้ามกับเวนิส ภายในร้านอาหารหรือของโรงแรมชื่อดัง เพื่อความเป็นส่วนตัว รติมาที่ยืนควงแขนตระการมองเวนิสด้วยสายตาเย้ยหยัน เลือกที่จะหาร้านและเชิญเวนิสมาที่นี่ เพื่อประกาศเรื่องของเธอกับตระการให้เวนิสได้รู้

แม่งนางเอกคนดังคงหน้าชาและต้องวิ่งไวกลับบ้านร้องไห้ฟูมฟาย เป็นแน่ ที่พระเอกโปรไฟล์เลิศ แฟนหนุ่มสุดหล่อ ถูกเธอจกมา รติมาหรือรติ เป็นนางเอกเบอร์รองที่ไม่สามารถขึ้นไปเทียบเวนิสได้เลยเสียที ทำให้สะสมกลายเป็นความริษยา

“ขอโทษด้วยนะเวนิส”

“ขอโทษเรื่องอะไร”

“เรื่องที่คุณกับตระการ เรารักกัน”

รติมาหันไปมองตระการ ชายหนุ่มไม่ได้สนใจเธอเลย แต่ดวงตาของเขากำลังมองไปที่เวนิสด้วยสายตาอ่อนหวานและเสียดาย

“เธอเรียกฉันมาดูอะไรตลอดๆ แบบนี้แหละรติ การแสดงของเธอเนี่ยมันแย่งทั้งในฉากและนอกฉากเลยนะ”

“ยายเวนิส!”

“เธอตั้งใจแย่งแฟนฉัน เพราะเธอคิดว่าฉันจะร้องไห้ เสียใจฟูมฟาย และเจ็บปวดจนเธอ ไร้สาระ”

เวนิสถอนหายใจเมื่อพูดจบ เธอยังไม่ได้เริ่มต้นรู้สึกรักตระการเลยด้วยซ้ำ ก็แค่ชอบพอในอรรถาัย และก็เปิดโอกาสลองศึกษาเขา เพราะเธอยังโสดพอดีก็เท่านั้นเอง

“เธอจะบอกว่าเธอไม่รู้สึกอะไรเลยอย่างนั้นหรือ”

“ทำไมต้องรู้สึกอะไรด้วย อันที่จริงฉันก็ยังไม่รู้สึกชอบตระการเลยสักนิด เขาเหมือนเพื่อนมากกว่า และตอนนี้ฉันกับเขา เราก็ไม่ได้

คบกันแล้ว เพราะฉันตัดเขาตั้งแต่ฉันเดินเข้ามาที่นี่ ฉันกับเขา เราเลิกกันแล้ว ต่อไปไม่ต้องเรียกฉันมาเพราะเรื่องของเขาอีกนะ นี่กว่าจะมีเรื่องอะไรที่น่าสนใจกว่านี้เสียอีก ขอตัวก่อน”

“ยายเวนิส!”

รติมาจะถลาเข้าไปหาเวนิส แต่ประตูของร้านอาหารก็ถูกเปิดเข้ามา รติมาถอยกรูด เมื่อเห็นผู้ชายหล่อเหลาสะดุดตา หล่ออย่างที่ตระการเทียบไม่ได้ เดินเข้ามาในร้านอาหารพร้อมกับชายในชุดสูทสีดำอีกสี่คน เขาเดินตรงเข้าไปหาเวนิส โอบแขนไปรอบไหล่ของหญิงสาว ซึ่งเวนิสก็พึงร่างเข้าไปหาเขาทันที

“ใครทำอะไรหรือเปล่า”

“เปล่าค่ะ แคร่ราคาญูนิดหน่อย”

“ถ้าหากราคาญู เราก็กลับกันเถอะ”

ทั้งคู่สนทนากันเป็นภาษาอังกฤษ ผู้ชายรูปงามคนนั้นยกมือขึ้นลูบศีรษะเวนิส เมื่อเขามองไปที่รติมา หญิงสาวก็พยายามจะเก็บสีหน้าไม่พอใจ และทำตัวให้ส่ายต่อหน้าเขา ผู้ชายคนนั้นกวาดสายตามองจากศีรษะลงไปจนถึงปลายเท้า แล้วก็หันไปมองตระการ

“เหมาะกับคุณดี”

เมื่อพูดกับตระการ ชายหนุ่มพูดด้วยภาษาไทยที่สำเนียงแปร่งๆ แต่ก็ฟังรู้เรื่อง ตระการหน้าเรื่อขึ้น ใบหน้าของเขาร้อนผ่าวเพราะอับอาย

“นี่! มองแบบนี้หมายความว่ายังไง”

“หิวไหม”

“หิวค่ะ”

บุรุษผู้นั้นไม่สนใจที่จะตอบคำถามของรติมา ชายหนุ่มหันไปก้มหน้าพูดกับเวนิสด้วยน้ำเสียงอ่อนโยน และก็ทำให้รติมาคันปากยิบๆ

“เธอไม่สนใจตระการ เพราะมีคนใหม่แล้วใช่ไหม”

“หยุดเถอะรติ”

ตระการเอ่ยปากห้าม เวนิสเองก็ไม่ได้สนใจ การที่ชายหนุ่ม
ข้างกายปรากฏตัวขึ้น ก็เพื่อดึงตัวเธอออกห่างจากสถานการณ์
น่าเบื่อหน่าย

“ถ้าหิวเราก็ไปกินเถอะ”

“ค่ะ ขอตัวก่อนนะคะตระการ หวังว่าผู้หญิงของคุณคงไม่เรียกฉัน
ออกมาทำอะไรแบบนี้อีกนะคะ สำหรับครั้งนี้ ฉันยอมออกมาเพราะ
ฉันอยากรู้ว่าเธอจะพูดอะไร การแสดงแยะแบบไหนก็ยิ่งแยะแบบนั้น
ไม่แปลกที่ดังเซงหน้าฉันไม่ได้เสียที”

“เวนิส ผมขอโทษ”

“ไม่เป็นไรค่ะ คนเราเปลี่ยนใจกันได้ แต่ถ้าหากคุณมีจิตสำนึก
สักนิด คุณควรจัดการเรื่องของเราให้เรียบร้อยก่อน เพราะฉันก็ไม่คิด
จะรังคุณไว้อยู่แล้ว ฉันพูดเพื่อไว้สำหรับคราวหน้า ถ้าหากคุณไปเจอใคร
ที่อยากคบด้วยมากกว่ารติมา ก็อย่าลืมบอกลาเธอให้เรียบร้อยก่อน
นะคะ”

“เวนิส แข่งฉันเหรอ”

“รติมา อะไรที่เคยทำครั้งแรก ก็มักจะมีครั้งต่อๆ ไปตามมา
เราไปกินเถอะค่ะ”

เวนิสหันไปควงแขนชายหนุ่มผู้นั้น รติมาหัวใจร้อนผ่าว เธอ
อิจฉา ริชชา และผู้ชายคนนั้นก็ดูดีจนตระการเทียบไม่ติด หญิงสาว
สะบัดแขนของตระการออกไปเมื่ออยู่กับเขาตามลำพัง

“ผู้ชายคนนั้นเป็นใคร แล้วทำไมคุณไม่ปกป้องฉัน!”

“รติ คุณเป็นคนหาเรื่องเองนะ ผมบอกแล้วว่าผมจะบอกเวนิส
แต่คุณก็รี้นอยากจะทำแบบนี้ ถึงตอนนี้จะโทษใคร และก็ไม่ต้องหาเรื่อง
ปล่อย่าข่าวเสียหาย ผู้ชายคนนั้นคือพี่ชายของเวนิส ถ้าหากคุณทำอะไร
ป่วนปาม ชื่อเสียงพังย่อยยับ อย่าหาว่าผมไม่เตือน”

ตระการบอกด้วยน้ำเสียงอ่อนนอกอ่อนใจ ยอมรับว่าเริ่มเบื่อ

กับนิสัยของรติมา

“หนูเวโอเคใช้ไหม”

ปารีส แกรนด์นีส ลูกศิษระน้องสาว คนเป็นน้องเงยหน้าขึ้นยิ้มให้พี่ชาย ทำทางของเธอไม่ได้บ่งบอกว่าเสียใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

“โอเคมากค่ะ ถ้าหากจะโกรธ ก็คงโกรธที่ตระการไม่บอกเวตรงๆ เวไม่ได้ชอบเขาแบบคนรักหรอกค่ะ ชอบแบบเพื่อน และความรู้สึกก็ยังไม่พัฒนาไปไหนเลย”

“ไม่เสียใจก็ดีแล้ว”

ปารีสก้มลงไปจูบศิษระน้องสาว ทั้งคู่เดินไปด้วยกันจนถึงรถยนต์ของปารีส ชายหนุ่มก็ประคองน้องสาวขึ้นไปบนรถ และก้าวตามขึ้นไป

“แต่ละครฉากเมื่อครู่นี้ไม่ค่อยสนุกเลยค่ะ”

“เธอไม่ชอบหนูเวใช้ไหม”

“ค่ะ เธอไม่ชอบเว มองเวเป็นคู่แข่ง แต่เวเฉยๆ กับเธอดีค่ะ ยั่วเล่นบ้าง เวลาเธอโมโหเพราะสู้เวไม่ได้แล้วสนุกดีค่ะ”

“เด็กน้อยของพี่”

ปารีสโอบไหล่น้องสาว เวนิสซุกตัวเข้าไปสวมกอดพี่ชาย ชื่อจริงของเวนิส คือ เวนิส เวเนเซีย แกรนด์นีส บิดาของเธอคือ กีซัส แกรนด์นีส อภิมหาเศรษฐีเจ้าของกาลิโนชื่อดังระดับโลก กีซัสมีกาลิโนหลายแห่งทั่วโลก โรงแรมกาลิโน รวมถึงธุรกิจอีกหลายอย่าง

นามสกุลที่เวนิสใช้ในวงการบันเทิงคือนามสกุลเก่าของมารดา ก่อนแต่งงาน ทิฟฟานี ภคาวัญ คือคุณแม่คนสวยของเธอ ที่จนถึงตอนนี้แม่จะเป็นคุณแม่ลูกสี่ เพราะมีลูกชายสามคน ลูกสาวคนเล็กอีกหนึ่งคน แต่ทิฟฟานีก็ยังสวยพริ้มเพรา อ่อนเยาว์กว่าอายุจริง จนคนที่ไม่รู้จักทั้งคู่มักคิดว่าทิฟฟานีเป็นพี่สาวของเวนิสเมื่อทั้งคู่อยู่ด้วยกัน

“ถ้าใครคิดจะรังแกหนูเว พี่ไม่ปล่อยไว้แน่”

“เวทราบค่ะ พี่ชายของเวทั้งสามคน คอยปกป้องเวเสมอ เวโชคดี
มากที่ได้เป็นน้องสาวของพี่ๆ”

“ก็น้องสาวของพีน้ารักนี่ครับ”

ปารีสจูบหน้าผากหอมแก้มน้อง แล้วก็กอดเวนิสเอาไว้ สำหรับเขา
เวนิสก็ยังเป็นเด็กน้อยเหมือนในอดีต ถึงแม่ตอนนี้หญิงสาวจะโต
เป็นสาวแล้วก็ตาม พวกเขาสี่คนพี่น้องเติบโตขึ้นมาจากครอบครัวที่อบอุ่น
สายสัมพันธ์ในครอบครัวก็แน่นแฟ้น

“จริงสิ พี่ยังไม่ได้ออกไข่ใหม่ วันนี้มาร์ราคิชกับเคียฟจะมาหา
หนูเวที่นี่ เรายีบกลับกันดีไหม อีกไม่เกินหนึ่งชั่วโมงก็คงมาถึง”

“เวเซอร์ไพรส์มากเลยคะ จะได้เจอพี่ๆ ทั้งสามคนเลย”

เรื่องของตระกูลไม่ใช่เรื่องที่ทั้งคู่ให้ความสนใจอีกต่อไป และ
ถูกบดทิ้งอย่างไม่ไยดี

6 นิสนอนหลับอยู่คนเดียว ในห้องนอนแสนหวาน ตกแต่ง
โน้โนสีชมพูและสีชมพู ภายในเพนต์เฮาส์หรูที่พี่ชายของเธอเป็นเจ้าของ
ซึ่งที่นี่จะมีห้องนอนของทุกคนครบ รวมถึงห้องสำหรับบิดามารดาของ
ทั้งสี่หนุ่มสาวด้วย

มาร์ราคิช พี่ชายคนโตผู้เคร่งขรึมดึงผ้าห่มขึ้นคลุมตัวให้น้องสาว
ปารีสพี่ชายคนรองค่อยๆ สอดตุ๊กตาเข้าไปในอ้อมแขนของน้องสาว
และเคียฟ พี่ชายคนที่สามก็หันไปหรีโคมโปบนโต๊ะข้างเตียงให้สว่าง
น้อยที่สุด เพื่อไม่ให้รบกวนการนอนของน้องสาว

หลังจากดูแลน้องน้อยของพวกเขา มาร์ราคิชก็จูบเบาๆ บนศีรษะ
ของน้อง ปารีสเข้าไปจูบหน้าผาก และเคียฟจูบแก้มเบาๆ ก่อนที่
ทั้งสามหนุ่มจะเดินออกไปจากห้องนอนของเวนิส เพื่อไปรวมตัวกัน

ที่ห้องนั่งเล่น

เพนต์เฮาส์ห้องนี้อยู่บนชั้นสูงสุดของตึก และกินพื้นที่มากมายขึ้น เป็นเพนต์เฮาส์ส่วนตัวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน และยังมี ลานจอดเฮลิคอปเตอร์ส่วนตัวอีกด้วย มาร์ราดิชรับหน้าที่จ่ายเงิน ค่าเพนต์เฮาส์ห้องนี้ เมื่อน้องสาวคนเล็กต้องมาทำงานในประเทศไทย

พวกเขาทั้งสามคนประทับใจประหม่อมเวนิสไม่ให้เกิดลาตสายตา ทั้งสามหนุ่มทำธุรกิจอยู่ในหลายประเทศทั่วโลกที่เรียกรวมกันว่าเป็น ธุรกิจใครือของแกรนด์นิสกรุป และลับเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาทำงาน ในประเทศไทย เพื่ออยู่ที่นั่นเป็นเพื่อนเวนิส ในช่วงที่น้องสาวมาถ่ายละคร หรือว่าถ่ายโฆษณา

ในช่วงสองปีหลังจากเวนิสเรียนจบก็ต้องอยู่นานหน่อย เพราะ จากที่เวนิสรับงานเฉพาะช่วงปิดเทอม ก็กลายเป็นการรับงานยาว ตลอดทั้งปี แต่พวกเขาอีกสามคน การพลัดเปลี่ยนกันมาคอยดูแล น้องสาว ไม่ใช่เรื่องยากลำบาก

“เลิกขาด?”

มาร์ราดิชถามปารีส เมื่อออกมาที่ห้องนั่งเล่น ซึ่งอยู่ห่างจาก ห้องนอนของเวนิส เคียฟเป็นคนเดินไปที่ด้านหลังเคาน์เตอร์เตรียม เครื่องดื่ม และหอบเอาบันไดกับแก้วไปแจกจ่ายบรรดาพี่ชาย ทั้งสามหนุ่ม ยกแก้วขึ้นเพื่อดื่มฉลอง

“ขาดสะบั้น”

“ก็สมควร หมอนั้นไม่เหมาะสมกับเวนิสเลยสักนิด”

เคียฟยกขาขึ้นพาดกับโต๊ะกลาง ดื่มแล้วก็วิจารณ์ตระการ เขาเคยเจอตระการสองครั้ง เพราะเวนิสไม่เคยปิดบัง เรื่องคนที่เวนิส คบหา น้องสาวจะบอกตามตรงเสมอ และเพราะครอบครัวเลี้ยงมา แบบเปิดกว้าง ทำให้เวนิสมักจะปรึกษาพี่ชายทุกเรื่อง ไม่เกี่ยงว่าพวกเขา เป็นผู้ชาย

“ดูเป็นคนไม่หนักแน่น มั่นคง”

“พูดแบบนี้ นายไม่ชอบหน้าหมอนั่นตั้งแรกสินะปารีส”

“หรือ นายชอบ มาร์ราดิซ?”

“ไม่เลยสักนิด”

แต่ต่อให้พวกเขาจะชอบหรือไม่ชอบ ทั้งสามหนุ่มจะไม่ปรึกษาพูด พวกเขาจะรับฟัง แต่ไม่ขัดขวางเวนิส และใช้โอกาสในการผลักดัน คนที่พวกเขาคิดว่าไม่เหมาะสมกับน้องสาวออกไปจากชีวิตของเวนิส แบบแนบเนียน

ไม่ใช่เรื่องความมั่งคั่งหรือวงศ์ตระกูล พวกเขาเปิดกว้างมากกว่านั้น แต่ที่ให้ความสำคัญก็คือผู้ชายคนที่ว่าจะต้องเข้มแข็งและดูแลเวนิสแทน พวกเขาได้ ทว่าเท่าที่ผ่านมายังไม่เจอผู้ชายแบบนี้เลยแม้แต่คนเดียว

“หมอนี้กระเด็นเร็วกว่าที่คิด”

“เพราะมีคนคิดแย่งนะ”

ปารีสตอบมาร์ราดิซ แล้วก็เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้ฟัง เคียฟหัวเราะออกมา รติมาทำความดีความชอบแบบไม่รู้ตัว ผู้ชายหลายคนที่คบกับเวนิส ถ้าหากเริ่มจากสถานะเพื่อน ก็ต้องจบความสัมพันธ์ก่อนได้เป็นแฟน ถ้าหากคบเป็นแฟน ก็มักจะเลิกในระยะเวลาไม่นาน

เวนิสได้รับการทะนุถนอมจากครอบครัวและใกล้ชิดกับพี่ชายมาก จนไม่คิดว่าเป็นเรื่องแปลกที่เวลาเธอมีนัดกับคนที่คบหาดูใจ พี่ชายคอยไปรับไปส่ง ไม่ว่าจะไปกินข้าวหรือดูหนัง บางครั้งพี่ชายก็ร่วมโต๊ะด้วย และความใกล้ชิดของครอบครัวแบบนี้ก็ทำให้ผู้ชายที่เวนิสคบหา รู้สึกอึดอัดจนต้องถอยออกไปจากชีวิตของเธอ

บรรดาพี่ชายของเวนิสทำให้เรื่องพวกนี้กลายเป็นเรื่องธรรมดา สำหรับคนในครอบครัว จนเวนิสไม่ทันสังเกตว่าพี่ชายของเธอใช้วิธีการผลักดันผู้ชายที่ไม่เหมาะสมกับเวนิสออกไปจากชีวิตของเธอ เพียงแต่พวกเขาไม่พูดห้ามจนทำให้เธอต่อต้าน พวกเขาชอบมารับการตัดสินใจ

ของเธอ และหาวิธีจัดการอย่างเนบเนียน

“แบบนี้ต้องรายงานแต่ดดี”

เคียฟหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมา แล้วก็กดส่งข้อความรายงานบิดา เรื่องของเวนนิสเป็นเรื่องที่พวกเขาใส่ใจ พวกเขาหวังน้องสาวกับคนที่ พวกเขาเชื่อว่า ผู้ชายพวกนั้นไม่เข้มแข็งพอที่จะดูแลเวนนิสได้ แต่ถ้าหาก วันหนึ่งพบคนที่เหมาะสม พวกเขาก็จะก้าวถอยหลังไม่เข้าไปยุ่งวาย

“แต่ดดีซมว่าดีมาก”

“ท่าทางมีความสุขมากนะเคียฟ”

“แน่นอน บอกตามตรง ฉันไม่เห็นความเป็นผู้ช่วยมาดแมนจาก อดีตแฟนของเวนนิสคนนี้เลย แต่ก็ช่างเถอะ มันจบไปแล้ว น้องเรา ไม่เสียใจก็ดี สำหรับเวนนิส เนื่อคู่ที่เหมาะสม อาจจะต้องเป็นคนระดับ ประธานาธิบดี?”

“ประธานาธิบดีที่นายพูดถึง เท่าที่ฉันนึกออก ไม่มีคนโสดเลย แต่ละคนอายุไม่น้อยแล้วนะเคียฟ”

มาร์ราคิซเตือนน้องชาย เขาขจัดน้องชายเล็กน้อย เพราะทราบว่ เคียฟเพียงแค่ว่าพูดเล่นเท่านั้น เนื่อคู่ของเวนนิสอาจจะไม่มีหรือไม่มีก็ได้ ต่อให้ไม่มี พวกเขาที่ยินดีที่จะช่วยกันดูแลน้องสาวไปตลอดชีวิต

ภายในห้องทำงานที่กว้างขวางของท่านประธานาธิบดีแห่ง ประเทศบราซิลเซีย ต่อให้ห้องกว้างสักขนาดไหน ก็ดูเหมือนท่าน ประธานาธิบดีซีก็จะใช้พื้นที่ภายในห้องอย่างสมบุกสมบัน เอกสาร ที่กองอยู่บนพื้น บ่งบอกว่างานของเขากองท่วมศีรษะ!

ชายหนุ่มคาบบุหรีเอาไว้ในปาก เขาไม่ได้นั่งอยู่บนเก้าอี้ แต่นั่ง อยู่บนพื้นที่เจ้าตัวเองแผนที่ของประเทศบราซิลเซียกางออกดู เครื่องแบบ ทำงานในวันนี้ของซีก็คือเสื้อยืดเก่าๆ ขาดๆ เพราะสวมใส่สบายกับ

กางเกงยีนส์สีซีดจางเหมือนเดิม

ชายหนุ่มหน้า ใช้ความคิด เขาสูบบุหรี่อัดควันเข้าปอด บุหรี่ไม่ดี แต่เขาก็สูบ ร่างกายของเขา เขารับผิดชอบได้ ใครคิดว่าไม่ดีก็ไม่ต้องสูบ ไม่ต้องเสนอหน้าเอาเขาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต แล้วเรียกร้องให้เขาทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี เพราะชีก้าจะไม่ทำ

ทำงานก็ปวดหัวจะตาย! ยังต้องมาเรียกร้องให้ความประพฤติดีอีกเหรอ ชายหนุ่มดึงตัวขึ้นนั่งขัดสมาธิบนพื้น เขายื่นแขนออกไป ผู้ช่วยคนสนิทถามว่า โรบี ก็ยื่นที่เชียบุหรี่ให้เจ้านายหนุ่ม และตามด้วยบุหรี่ปวงใหม่

เมื่อชีก้าคาบบุหรี่ไว้ในปาก โรบีก็จุดบุหรี่ให้ โรบีทำงานเป็นผู้ช่วยคนสนิท ที่ชีก้าจะสั่งงานทุกเรื่อง โรบีเรียกตัวเองเป็น ‘ผู้ช่วยส่วนตัว’ แต่ชีก้าเรียกเขาว่า ‘พนักงานเบ็ดเตล็ด’ ชีก้านั่งหน้าตึ่มองแผนที่ เขากำลังใช้ความคิด โรบีอยากรู้ว่าเจ้านายคิดอะไร แต่ไม่อยากเสี่ยงถามให้ถูกไล่กระทืบ

“โรบี”

“ครับท่าน ท่านต้องการอะไรสั่งผมได้เลยครับ”

“ตอบรับก็พอแล้ว ไม่ต้องพูดยืดยาว รำคาญ”

“ครับท่าน ท่าน...”

โรบีหุบปากทันที เมื่อชีก้าหันไปหน้าไปมองเขา ในยามที่ชีก้าหงุดหงิดมากๆ แม้แต่เสียงลมหายใจของโรบีก็สามารถทำให้เขาลังได้

“พุงนี่เตรียมรถไปเมืองนี้”

ชีก้าจิ้มนิ้วลงบนชื่อเมืองที่ปรากฏอยู่บนแผนที่ โรบีรับจัดการจดบันทึกเอาไว้ทันที เพื่อเตรียมการให้ถูกใจเจ้านายมากที่สุด

“ค่างใหม่ครับ”

“สองคืน ผู้หญิงสี่คน บรันดิหนึ่งโหล”

“ครับท่าน”

ซีก้าออกคำสั่งถึงสิ่งที่เขาต้องการ ความเครียดของซีก้าระบายด้วยการดื่มเหล้า สูบบุหรี่ และมีเซ็กส์เพื่อให้สมองปลอดโปร่ง คนอื่นระบายความเครียดแบบไหน ซีก้าไม่สนใจ เพราะมันไม่ใช่เรื่องของเขา เขาสะดวงของเขาแบบนี้

“อย่าทำหน้าที่แบบนี้ลึคะ”

เวนิสพูดกับพี่ชายคนโต มาร์ราคิซรับหน้าที่อยู่เป็นเพื่อนน้องสาว เพราะเคียฟต้องไปฝรั่งเศส ส่วนปารีสต้องไปอิตาลี และอีกสองวัน มาร์ราคิซจะต้องบินไปฮ่องกงจากประเทศไทย หวาน้องสาวของเขา ปฏิเสธที่จะไปด้วยกัน

“เวร็บบางไว้ว่ะคะ”

“หนูเวอยู่คนเดียวได้เนอะ”

“เวไม่ได้อยู่คนเดียววันละคะ ผู้จัดการส่วนตัวคอยดูแลเวอยู่แล้วค่ะ เวตั้งใจรับงานฟรีเซนเตอร์ เพราะหลังจากถ่ายงานเสร็จเวจะไปหาตัดดีกับหม่ามีที่บรีสเซียคะ”

เวนิสอธิบายให้พี่ชายเข้าใจ ตารางการทำงานของเธอถูกส่งให้พี่ชายดูอย่างละเอียด พวกเขาวางตารางการทำงานให้ครอบคลุมกับตารางของเธอ แต่เพราะเวนิสรับงานด่วน ทำให้ช่วงเวลาที่เธอควรว่างและเดินทางไปฮ่องกงกับพี่ชายได้ กลายเป็นไม่ว่าง

“ไปบรีสเซีย?”

“ใช่คะ ปีนี้เวเร่งถ่ายละครไว้แล้วสองเรื่อง ทำงานเจ็ดวันมาตั้งหลายเดือน ตอนนี้อย่างเสร็จครบแล้วคะ รอออนแอร์ คงไม่รับละครเพิ่ม แล้วงานละครที่จะออนแอร์ก็มีดีลกับผลิตภัณฑ์หลายตัว เวอยากถ่ายงานไว้ จะได้ไปพักผ่อนสบายๆ ที่บรีสเซียหลายเดือนหน่อยคะ พี่คิดว่าดีไหมคะ”

“ดีที่สุด หนูแวว่าดี พี่ก็ว่าดี”

“อีกอย่างเวอยู่คนเดียวครั้งเดือนเองคะ เวจะถ่ายรูปส่งให้พี่ๆ ดู
ทุกวันดีไหมคะว่าเวสบายดี”

“ขอดูตารางของหนูเวหน่อย”

มาร์ราคิขยันมือไปหาเวนิส หญิงสาวก็ส่งตารางงานของเธอให้
พี่ชายดู เท่ากับว่าเมื่อเวนิสเสร็จงาน กำหนดการบินไปบราซิลเสียก็จะ
ต้องบินไปคนเดียว

“หนูเวบินไปบราซิลคนเดียวได้ไหม”

“ได้ค่ะ ไม่มีปัญหา เวจะไปหาตัดดีกับหม่ามี้ของเราละคะ”

กีซัส แกรนด์นีส เกิดตกหลุมเสน่ห์ประเทศบราซิลเข้า
ประกอบกับต้องไปทำธุรกิจที่นั่น ทำให้กีซัสและทิฟฟานีมักจะ
ไปๆ มาๆ ระหว่างอเมริกากับบราซิล

“ถ้ามีอะไรรีบโทร.หาพี่ โอเค”

“โอเคค่ะ”

เวนิสหอมแก้มพี่ชายคนโต กับพี่ชายและคนในครอบครัว เวนิส
คือลูกสาวและน้องสาวที่น่าถนอม แต่กับคนอื่น เวนิสไม่ใช่ผู้หญิง
ที่จะยอมให้คนอื่นรังแกง่ายๆ หญิงสาวคือยายตัวแสบสำหรับคนอื่น
บรรดาพี่ชายก็รู้ แต่นั่นคือวิธีการปกป้องตัวเอง คนเราถ้าหากอ่อนแอ
นุ่มน้อม ก็คงถูกคนอื่นเอาเปรียบและรังแก แต่ต่อให้รู้ว่าเธอเอาตัวรอดได้
พวกเขาก็ยังคงเป็นห่วง

๖ เพราะข่าวของรติมากับตระกูลที่รติมาต้องการเป็นข่าวนักหนา
ว่าทั้งคู่กำลังคบกัน ทำให้เกิดปฏิบัติการซัดข้อมูลผ่านโลกออนไลน์
เพราะรติมาให้สัมภาษณ์ว่า เธอและตระกูลคบหากันหลังจากที่ตระกูล
เลิกกับเวนิสแล้ว

ผลจากการขุดทำให้ข้อมูลมากมายถูกนำมาเผยแพร่ทางโซเชี่ยล ต่อให้เป็นข้อมูลจริงบ้าง เท็จบ้าง แต่เมื่อมันรวมกันและข้อมูลเท็จ ก็เอนเอียงไปทางข้อมูลจริงที่เกิดขึ้น ก็ทำให้รติมาแทบจะร้องกรี๊ด เธอตั้งใจ แต่ตั้งใจทางเสียหาย!

ชาวเน็ตขุดภาพของรติมาที่มักจะโพสต์สื่อถึงตระการ ในตอนที่ ยังไม่มีใครรู้ว่าทั้งคู่คบกัน เป็นช่วงเวลาเดียวกับที่ตระการยังคบอยู่กับเวนีส ทำให้ข่าวของรติมาและตระการโด่งดังไปทั่วประเทศ จาก พระเอกชื่อดังและนางเอกเบอร์ต้นๆ กลายเป็น

‘หญิงโหดชายชั่ว’

ยิ่งรติมาปฏิเสธ ปฏิบัติการขุดก็ยิ่งเข้มข้น ในขณะที่ฝ่ายเวนีส ปฏิเสธที่จะให้ข่าว ต้นสังกัดของเวนีสก็ปฏิเสธที่จะพูดถึงเรื่องนี้เช่นกัน

“หน้าแหกกระเจิงเลยคะน้องเว”

จิมล์ผู้จัดการส่วนตัวของเวนีส นำข่าวมาให้หญิงสาวอ่าน เวนีส อ่านข่าวคร่าวๆ แล้วก็ไม่ได้สนใจอีก เพราะรติมาทำตัวเอง

“รติทำตัวเองนี่คะ ถ้าหากรอเวลาอีกหน่อยค่อยเปิดตัว ก็คง ไม่มีเรื่องแบบนี้”

“คงรีบอยากประกาศชัยชนะคะ จากที่จิมล์คิดว่าชนะ ก็เลยพัง พัง และพัง”

จิมล์มุดด้วยน้ำเสียงสะใจ ไม่จำเป็นต้องเป็นคนดีกับคนแบบ รติมา ที่คอยจ้องจะหาเรื่องเวนีสอยู่เรื่อย ทั้งที่เวนีสไม่ได้ทำอะไรให้ รติมา นอกจากแสดงดีกว่า ดังกว่า สวยกว่า รวยกว่า ก็เท่านั้นเอง ชื่อเสียของเวนีสที่มีข่าวเป็นระยะก็คงเป็นฝีมือของคนที่อิจฉาเวนีส แต่ก็ทำอะไรเวนีสไม่ได้ เพราะวินัยในการทำงาน เมื่อใครได้ทำงาน กับเวนีส ก็อยากร่วมงานด้วยอีก เวนีสเป็นมืออาชีพ เตรียมตัวดี ตั้งใจทำงาน เธอไม่ยุ่งเกี่ยวกับคนอื่นมากนัก แต่เวนีสให้เกียรติทุกคน บุคลิกของเวนีสจึงถูกเรียกว่าเป็นคนมีโลกส่วนตัวสูงแบบมีมารยาท

เธอไม่ทำตัวแข็งกระด้างใส่คนทำงานด้วยกัน ถ้าหากคนนั้นให้เกียรติเธอ และงานที่เวนิสรับเธอจะตั้งใจอย่างเต็มที่ งานละครก็เรียกได้ว่า อารมณ์ได้ บทเบ๊าะ ซินที่เล่นบ๊องทุกซีน ไม่มีซีนไหนที่เวนิสทำงานไม่เต็มที่

จิมล์มทำงานกับเวนิสก็เหมือนได้ขึ้นสวรรค์ ไม่ต้องรองรับอารมณ์ เพราะเวนิสไม่ใช่คนจุกจิก เธอทำงานตามตาราง ถ้าหากงานไหนที่เวนิสไม่ยอมรับ เธอจะบอกก่อนล่วงหน้า นอกจากนี้ ถ้าหากนอกเวลางาน เวนิสก็ยังไม่อนุญาตให้จิมล์มพักเต็มที่ ไม่ต้องคอยยุ่งกับการดูแลเธอ

“ฟังถึงขนาดไหนคะพี่จิมล์ม”

“ฟังแบบเกือบย่อยยับค่ะ งานฟรีเซนต์รถอนเฟียบ และมาจ่อคิวรอคิวว่างห้องเว นี่พี่จิมล์มก็รอให้ห้องเวเลือกอยู่ค่ะว่าอยากรับงานไหน”

“เวจะรีบเลือก และตอบภายในวันนี้แหละคะ ถ้าหากเลือกแล้วต้องเจรจาก่อนนะคะว่าเวถ่างงานได้ถึงกำหนดที่เวบอกพี่จิมล์มไว้เท่านั้น เวต้องไปหาแต่ดื่อกับหม่ามี”

“ไม่มีปัญหาค่ะน้องเว”

ต้นสังกัดของเวนิสให้อิสระเวลาเวนิสในการตัดสินใจ จากเริ่มแรกที่มีคนนิยามว่าเวนิสคือเด็กเส้น เพราะมีข่าวลือว่าเจ้าของบริษัทเป็นเพื่อนกับมารดาของเวนิส แต่ผลงานก็ได้พิสูจน์แล้วว่าเวนิสเป็นคนมีของ และรายได้หลักของบริษัทในตอนนั้นก็มาจากการทำงานของเวนิส

“นึกถึงยายรติมานั้น ถ้าหากไม่เอาแต่จ้อจ้องอิจฉาน้องเว ก็คงไปได้ไกลกว่านี้ค่ะ น้อิจฉานทำให้ชีวิตตัวเองพัง อยู่ดีไม่ว่าดี”

“เวก็ไม่ได้ชอบเขาหรอกค่ะ จำค่าญจะแย่ แต่ก็ไม่อยากรุงด้วย”

“พี่จิมล์มไม่ได้แค่ไม่ชอบนะคะ เกลียดเลยคะ ชอบมาหาเรื่องน้องเว น้องเวของพี่นะนางฟ้านางสวรรค์เซียวนะคะ นางมารทำอะไรไม่ได้หรอกค่ะ”

จิมลิมเข้าข้างเวนิสเต็มที่ ทำงานด้วยกันมาตั้งแต่เวนิสอายุสิบแปด เวนิสไม่ใช่ผู้หญิงนุ่มนวล เรียบร้อยอ่อนหวาน แต่เวนิสก็ไม่ใช่แม่นางเอก จอมวินเหมือนในข่าว เวนิสมีโลกส่วนตัว แต่เธอจะบอกเสมอว่าต้องการ หรือไม่ต้องการอะไร

ขอแค่จิมลิมไม่ล้ำเส้น ก็จะไม่มีความจำเป็นต้องตำหนิกัน เวนิสบอกให้รู้ชัดเจน ว่าช่วงเวลาไหนรบกวนได้หรือรบกวนไม่ได้ นอกจากนี้จิมลิมก็รู้ว่า เวนิสไม่ได้เข้ามาทำงานในวงการบันเทิงเพราะต้องการเงิน เวนิสรวยมาก รวยอย่างทำงานในวงการเป็นรายได้แค่เศษเสี้ยวของเวนิสเท่านั้น

หน้าที่ของจิมลิมคือรักษาความลับ ที่เวนิสก็ไม่ได้ปกปิดแบบให้คนอื่นรู้ไม่ได้ แต่ไม่พูดถึง เพราะไม่อยากดึงครอบครัวให้เป็นที่สนใจ แฟนคลับของเวนิส บางคนก็รู้ แต่ก็ช่วยกันปกปิด ไม่ให้เปิดเผยมาก เพราะไม่ต้องการรุกร้าความเป็นส่วนตัวของเวนิส

“แล้วน้องเวจะให้พี่ตามไปปารีสใช่ไหมคะ”

“เวให้พี่จิมลิมพักเต็มที่เลยคะ สักเดือนหรือสองเดือนก็ได้ แล้วค่อยตามเวไป พี่จิมลิมจะได้กลับบ้านไปหาครอบครัว หรือถ้าเวมีเรื่องด่วน เวจะบอกคะ ไม่ต้องเป็นห่วง”

“น้องเวนะดีแสนดีกับพี่จิมลิมอีกแล้ว”

“พี่จิมลิมก็ดีกับเวคะ” เวนิสตอบแล้วก็ยิ้ม จิมลิมมีครอบครัวที่ต้องดูแลเหมือนกัน เวนิสก็ให้เวลากับจิมลิมอยู่กับครอบครัว เวนิสพักจิมลิมก็ได้พัก เพราะจิมลิมดูแลเวนิสคนเดียว

“พี่ส่งรายละเอียดเรื่องงานให้น้องเวแล้วนะคะ”

เวนิสตอบรับ หญิงสาวจะเลือกรับงานที่เธออยากทำ ก่อนบินไปปารีสเชียวก็จะให้เงินจิมลิมไว้สักก้อน เพื่อเอาไว้ใช้จ่ายในช่วงที่เธอหยุดพักงาน

2

การพบกันที่ไม่น่าประทับใจ

“ตำรวจจัดการส่งคนไปป้องกันหรือยัง”

สำนักงานตำรวจแห่งชาติของประเทศบราซิลได้รับรายงานเรื่องการชู่จะก่อความไม่สงบที่สนามบินนานาชาติประเทศบราซิล ข้อมูลถูกรายงานกลับมาถึงซีก้า และเมื่อเขาสอบถามความคืบหน้ากลับปรากฏว่า

‘ไม่มีอะไรเกิดขึ้น!’

“อะไรนะ!”

ชายหนุ่มลุกขึ้นยืน เสียงตะโกนและเสียงตบโต๊ะดังสนั่น ผู้บัญชาการตำรวจถึงกับสะดุ้งเฮือก การเผชิญหน้ากับท่านประธานาธิบดีไม่เคยเป็นเรื่องง่ายสำหรับเขาเลย

“เอาแบบสั้น กระชับ ฟังเข้าใจ ตอบ!”

“ไม่มีการส่งกำลังไปดูแลเป็นพิเศษครับ”

“แล้วทำไมไม่ส่งไป! จะรอให้พวกมันระเบิดสนามบินทิ้งก่อน

หรือไง แล้วค่อยขับรถตำรวจเปิดสัญญาณวิ่งตามไล่จับพวกมัน!”

ผู้บัญชาการตำรวจเห็นอซีมไปทั้งตัว การเผชิญหน้ากับซีก้าไม่เคยเป็นเรื่องง่าย และไม่มีใครอยากมาอยู่ในห้องนี้แม้กระทั่งเขาก็ตาม

“ในแต่ละวันเราได้รับคำเตือน...”

“หุบปาก!”

ผู้บัญชาการตำรวจหุบปากทันที ในแต่ละวันมีคำขู่แบบนี้ถูกส่งไปที่สำนักงานตำรวจ ซึ่งเป็นคำสั่งเพื่อหาความสนุกเสียมาก ทำให้เรื่องนี้ถูกเพิกเฉย

“ทุกครั้งมันขู่จะระเบิดสนามบินใหม่”

“ไม่ครับท่าน”

“ยังมีหน้ามายืนตอบ ส่งกองกำลังเพิ่มไป ฉันจะไปดูด้วยตัวเอง ถ้าหากเกิดอะไรขึ้น เตรียมตัวทำงานใหม่ตอนแก่ได้เลย!”

ซีก้าชี้หน้า ตะคอกสั่ง เรื่องที่ควรเป็นหน้าที่ของตำรวจ ซีก้ากลับต้องลงไปจัดการด้วยตัวเอง ผู้บัญชาการรีบก้มศีรษะให้ซีก้า หมุนตัวเดินเร็วๆ ออกไปจากห้องทำงานของท่านประธานาธิบดี รีบร้อนขนาดชนแก้วอ้อเขาก็งก็ยังไม่รู้สึกตัว และก็ไม่ยอมหยุดขา

“แต่ละคน จ้างมาทำอะไรวะ”

ซีก้าหัวเสีย ชายหนุ่มเรียกฮาคิมและอดิล สั่งการให้ฮาคิมและอดิลแจ้งไปยังหน่วยรบพิเศษของทหาร ต่อสายตรงถึงผู้บังคับบัญชาของหน่วย และออกคำสั่งโดยท่านประธานาธิบดีซีก้า ให้ส่งกองกำลังไปช่วยเป็นเหตุการณ์พิเศษ

ปริสเซียกำลังโปรโมตเรื่องการท่องเที่ยว เปิดการท่องเที่ยว ก็ต้องทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศปลอดภัยในสายตาของนักท่องเที่ยว การข่มขู่ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นจริงหรือไม่ แต่ถ้าหากมีการข่มขู่อย่างชัดเจน

ก็ต้องป้องกัน

ท่านประธานาธิบดีอยู่ในรถควบคุมคันหนึ่ง ภายในรถมีจอเรียงกันให้ดูภาพจากสัญญาณกล้องวงจรปิดตามจุดต่างๆ ภายในสนามบิน ซีก้าสูบบุหรี่พันควันโขมงอยู่ในรถ เขาต้องใช้ความคิด ชายหนุ่มสวมเสื้อยืดกับกางเกงยีนส์ รองเท้าผ้าใบเชอะทั้งฝุ่นและโคลน ซีก้าไม่ได้พิถีพิถันกับการแต่งตัว ไม่ได้มาเดินแบบ หรือต้องมีประชุมกับผู้นำประเทศอื่น เขาไม่คิดจะใส่ใจกับเสื้อผ้ามากนัก ที่ต้องใส่ใจตอนนี้ก็คือคนที่จะเข้ามาก่อความไม่สงบต่างหาก ซีก้ามาที่นี่เพื่อบัญชาการ

การตัดสินใจของเขาคือการตัดสินใจที่เฉียบขาด ไม่มีใครกล้าขวางการทำงานที่ล่าช้า ทำให้ต้องระงับอย่างเต็มที่ ถ้าหากเกิดอะไรขึ้นกับสนามบินจะนำความเสียหายมาสู่บริษัทย่างแน่นอน เขาทำงานเหนื่อยแทบตาย จะให้คนระยำมาทำให้แผนงานของเขารวน ซีก้าไม่ยอมแน่

“จับได้จะฆ่าทิ้งให้หมด”

ชายหนุ่มโน้มตัวไปข้างหน้า สายตาของเขากวาดมองจอภาพไม่ให้สิ่งใดเล็ดลอดไปจากสายตาของเขาได้ การตรวจสอบในสนามบินทำได้ยาก เพราะต้องทำอย่างเร่งด่วน และไม่ให้ผู้ให้บริการในสนามบินต้องแตกตื่น

มันคือการระงับเหตุ ซีก้าขมวดคิ้ว เขาจับจ้อง และคอยบัญชาการผ่านเครื่องมือสื่อสารทันสมัยที่ติดตั้งเอาไว้ เพื่อให้ได้ของที่ดีที่สุด ซีก้าเลือกที่จะตรวจสอบขั้นตอนการส่งมอบงานด้วยตัวเอง ทำเอาคนรับผิดชอบหน้าซีด

ชายหนุ่มอารมณ์เดือด เมื่อเห็นของที่ถูกลส่งมอบ เขาจัดการรวบรวมตัวคนที่มีหน้าที่รับผิดชอบทั้งหมด สอบสวน รีดเค้น รวมถึงการข่มขู่ ถ้าหากพวกมันไม่ยอมรับ ซีก้าสั่งประหารไปสองคนที่เป็น

ตัวการใหญ่ ปลดคนจากตำแหน่งไปมากกว่าร้อยคน เพราะร่วมมือกัน
ทุจริต

“จ่ายหลายพันล้านได้งานหลักสิบล้านหลักร้อยล้านฉันไม่เอา!”

บริษัทที่รับผิดชอบก็ถูกปรับจนล้มละลาย นอกจากไม่ต้อง
จ่ายเงินส่วนที่เหลือ ได้เงินคืนกลับมา ซึ่ก็ยังได้ค่าปรับ สำหรับจ้างงาน
บริษัทใหม่อีกด้วย

“ฉันพวกมันออกนอกพื้นที่ให้ได้”

“แต่ว่าท่านครับ...”

“ทำตามที่คุณสั่ง ฉันมาเพื่อสั่ง!”

ซีก้าตะโกนใส่อีกฝ่ายทันที ทำเอาคำปฏิเสธรุกกลืนลงคอ ซีก้า
ออกคำสั่งวิธีการผลักดันผู้ต้องสงสัยออกนอกพื้นที่ แล้วชายหนุ่ม
ก็ปราดไปที่ประตูรถ เปิดประตูแล้วก็กระโจนลงไป

บนิสมมาถึงสนามบินนานาชาติของประเทศบราซิลเสียอย่างปลอดภัย
หญิงสาวเลือกที่จะเดินทางด้วยสายการบิน แทนการให้พี่ชายส่ง
เครื่องบินส่วนตัวมารับ แต่ถึงอย่างนั้น มาร์ราซิซ ปารีส และเคียฟ
ก็ยอมตามใจน้องสาว เมื่อเวนิสยืนยันจะเดินทางด้วยตัวเอง

หญิงสาวในชุดสวยสะดุดตา รองเท้าบูตสั้นสูงถึงหัวเข่าสีขาว
ที่เน้นให้เห็นริ้วขากลมกลิ้งเดินตรงไปยังประตูทางออกของผู้โดยสาร
ขาเข้า เวนิสมีจุดรับประจำเมื่อเธอเดินทางมาที่บราซิลเซียเพื่อมาหา
บิดามารดา เป็นจุดจอดที่คนจอดค่อนข้างน้อย แต่ต้องเดินไกลสักหน่อย

หญิงสาวลากกระเป๋าเดินทางไปตามทางเดิน เธอขยับแว่นกันแดด
รีบเดินออกไปให้เร็วที่สุด เพราะเธอเป็นดาราดัง ทำให้ต้องหลบเลี่ยง
อำพรางตัว เพื่อความเป็นส่วนตัว ถึงที่นี้จะไม่มีความรู้จักเธอ แต่การ
หลบหลีกผู้คนก็เป็นเรื่องที่เธอถนัด

หญิงสาวเร่งฝีเท้าให้เร็วขึ้น เธอเดินมาถึงบริเวณที่ไม่มีคนอื่นอีก นอกจากเธอ แล้วเธอก็ได้ยินเสียงวิ่งหนักแน่น เหมือนวิ่งกันมาเป็น กองพันดังขึ้น หญิงสาวหันไปมอง แล้วก็ยืนนิ่งตัวแข็ง เมื่อเห็น ชายฉกรรจ์กลุ่มใหญ่วิ่งกวาดกันมา

“ฉันจัดการเอง”

เธอได้ยินเสียงตะโกนมา เวนิสไม่เคยเจอเหตุการณ์แบบนี้ หญิงสาวยืนตัวแข็ง วินาทีของความซุลมุน กระเป๋าเดินทางของเวนิส ถูกเตะกระเด็น ร่างอ้วนแอ่นถูกรวบเข้าไปปะทะกับอะไรแข็งๆ แล้วเธอก็เพิ่งสำนึกว่ามันคือแผ่นอกของมนุษย์ เมื่อเขาพาเธอลี้ไปบนพื้น

เวนิสมีหนัง เว้นกันแดดกระเด็นออกจากใบหน้า เผยให้เห็น วงหน้าดงามจนชวนตะลึง แต่ซีก็ไม่มีเวลาสนใจกับความสวยของเธอ ชายหนุ่มดึงตัวลุกขึ้น กระซอกเอาเวนิสลุกขึ้นมาด้วย เขาขยับตัวไปนั่งข้างหน้าเธอ แล้วก็เล็งบางอย่างไปยังเป้าหมาย

“ปืน!”

“หุบปาก!”

เสียงของเวนิสถูกสวนด้วยเสียงตะคอกของซีก็ หญิงสาว ตกตะลึง เขายิงไปแล้วใช่ไหม เธอไม่ได้ยินเสียง แต่มีคนล้มลง และผู้ชายกลุ่มหนึ่งก็เข้าไปรวบตัวเอาไว้

“ต้องทำให้เป็นเรื่องลึกลับ เคลียร์พื้นที่ด่วน”

ซีก็ออกคำสั่ง การเคลียร์พื้นที่ดำเนินไปอย่างรวดเร็ว เวนิส ไม่ได้ฝันไปใช่ไหมหรือเปล่า เพราะผู้ชายกลุ่มใหญ่เคลื่อนตัวหลบจากสายตาของเธออย่างรวดเร็ว กระเป๋าเดินทางของเวนิสถูกนำมาวางไว้ พร้อมกับ เว้นกันแดด

การยืนยันว่าเธอไม่ได้ฝันไป คือร่องรอยบนกระเป๋าที่เกิดจากการครูดไปกับพื้น ผู้ชายกักขฬะที่สั่งให้เธอหุบปากลุกขึ้นยืน เก็บปืนแล้วเขาก็หันไปจับไหล่เธอดึงตัวหญิงสาวให้ลุกขึ้น เวนิสถึงกับนินวหน้า

เพราะนิ้วแข็งกระด้างเหมือนคีม

“เจ็บนะ!”

“จับแค่นี้ เจ็บ เฮ้ย!”

เผียะ!

ใบหน้าของซีกำหันไปด้านข้าง มือของเวนิสประเคนลงบนใบหน้าของเขา ชายหนุ่มหันหน้ากลับมา กำลังจะอ้าปาก

เผียะ!

เขาถูกผู้หญิงตบหน้าหันเป็นครั้งที่สองของวัน นัยน์ตาของชายหนุ่มวาวโรจน์ เขายกมือขึ้นห้ามฮาคิมกับอดิสที่ขยับตัว

“กรี๊ด! ปล่อยฉัน!”

ซีกำยับได้เร็วกว่า ชายหนุ่มคว่ำตัวเวนิสไว้อย่างหยาบคาย เขาจับเอวเธอยกลอยขึ้นจากพื้น ดันตัวหญิงสาวไปติดกับกำแพง แล้วก็เบียดตัวเข้าไปหา เท้าของเวนิสยังลอยอยู่ หญิงสาวยกมือขึ้นจะทำร้ายเขา แต่ต้องหยุดมือกะทันหัน

“ตบอีกที จับทำเมียตรงนี่แน่ ลองดู ชอบไหม เซ็กซ์แบบเอาต์ดอร์”

ตั้งแต่เกิดมาเธอไม่เคยเจอคนหยาบคายแบบนี้มาก่อน นอกจากหยาบคายแล้ว การแต่งตัวของเขาก็ยังไม่น่าดูเลยสักนิด

“ปล่อยฉันลงนะ”

“อยู่ตรงนั้นแหละ ดินกระเด่วๆ ใจให้อ้อใจ ราคาญจนหนไม่ไหว จะจับเหวี่ยงลงพื้น”

เวนิสหยุดดิ้นทันที ชายหนุ่มกระชับมือเข้ากับเอวของเธอ เขาบีบแน่นจนเธอรู้สึกเจ็บ และร่างของเธอก็ถูกเขาจับลอยเอาไว้แบบนั้น

‘คนบ้าอะไร แรงเยอะชะมัด!’

“ยายผู้หญิงเสียดสี คุณมาจากที่ไหน”

“คุณนะสิเสียดสี ฉันเดินของฉันมาตีๆ คุณเกือบทำให้ฉันตาย”

“ตาย? ละเมอหรือเปล่า”

เวนิสอารมณ์เดือด ผู้ชายตรงหน้าเธอเป็นคนกวนโมโหขนานแท้ และนอกจากนี้เขายังไร้มารยาทมากด้วย

“นี่คุณ!”

“ผมช่วยคุณ ไม่งั้นคุณโดนมันจับเป็นตัวประกัน คงเสียเวลา จีบหาย และทำให้คนอื่นแตกตื่น กลิ้งนิตกกลิ้งหน้อย แลกกับความสงบ ที่เกิดขึ้น ไม่ต้องบ่นได้ไหม”

“กลิ้งนิตกหน้อย เลื้อผ้าฉันและหะหะและฉันก็เจ็บ!”

“ไหนขอดู เจ็บตรงไหน”

ซีก็วางเธอลงบนพื้น เวนิสไม่มีโอกาสได้หนี เขาสูงใหญ่ บังเธอ จนมืด ชายหนุ่มใช้พละกำลังของเขากักขังเธอ รวบมือเธอ แล้วนั่งลง

“ทำอะไร”

เวนิสแตกตื่น เขานั่งลงแล้วก็จับขาเธอยกขึ้นหน้าตาเฉย หญิงสาว ตกใจจนทำตัวไม่ถูก ชายหนุ่มมองสำรวจเรียวซาสวย

“เขื่อนนิตกหน้อย แผลถลอกเล็กน้อย ไม่เป็นแผลเป็น รักษาไม่กี่วันก็หาย”

เขาสำรวจขาข้างนี้เสร็จก็วางลง แล้วก็ย้ายไปสำรวจอีกข้าง เวนิส อายากจะตบเขากลับสักที เมื่อชายหนุ่มเริ่มยกขาเธอสูงขึ้น

“คุณ! คนไรสติ คุณจะจับฉันแหกขาแบบนี้ไม่ได้นะ”

“ก็อยากให้สำรวจไม่ใช่หรือไง”

“ฉันพูดตอนไหน”

“จะให้สำรวจต่อไหม”

“ไม่ต้อง”

“ถ้าฉันก็หยุดไว้วาย ได้ยินเสียงแหลมๆ ของคุณแล้วหยุดหงิด”

“ฉันอยากได้ยินเสียงคุณนี่”

ชายหนุ่มลุกขึ้นยืน เขาสำรวจไปหน้าดังาม แล้วก็ตะแคง

ใต้คางเธอ เขาดันใบหน้าของเวนิสขึ้น มองสำรวจอีกครั้ง

“หน้าไม่เป็นรอยก็ใช้ได้ ทั้งเนื้อทั้งตัว ก็มีหน้าเนียนแหละดีที่สุตรักษาเอาไว้ให้ดีนะ”

“อิตาบ้า!”

ซีก้ารู้ว่าเป็นการเสียมารยาท แต่เขาลังสอนแม่ผู้หญิงปากดีคนนี้อุตส่าห์ไทยคนออกไปหมดแล้ว ดันเสนอนหน้ามาอยู่ในพื้นที่อันตราย ถ้าหากชายหนุ่มไม่ตัดสติใจทำแบบเมื่อครู่ เธออาจถูกจับเป็นตัวประกันถึงตอนนั้นคงปิดข่าวไม่มีติด ตื่นตระหนกกันทั้งสนามบินแน่

“คุณนะสิบ้า จำไว้เลยนะ เรื่องที่ตบผม ผมจะคิดบัญชีทีหลัง”

“คุณทำให้ฉันตกอยู่ในอันตราย ไม่ขอโทษแล้วยัง อู๊บบ!”

ซีก้าไม่เอากฟังเสียงเธอ ชายหนุ่มบีบปากเวนิส ประคบริมฝีปากลงบนปากนุ่ม เขาตั้งใจจูบเธอเพื่อลงโทษ จะตบผู้หญิงก็คงไม่ใช่เรื่องจูบก็เสียมารยาท แต่เขาอยากทำเสียอย่าง ใครจะทำไม

ชายหนุ่มบดริมฝีปากจูบเธอ เวนิสถึงกับปากสั่น ใจสั่น มือสั่น และเธอก็เริ่มสั่นทั้งตัว ปากร้อนผ่าวของซีก้าทำให้เธอเข่าอ่อน

‘จูบแรกของเรา!’

ไม่ใช่แค่เอาปากประคบ! ชายหนุ่มยังดันดันลิ้นเข้าไปในปากเธอ เวนิสควรกัดลิ้นเขา แต่ชายหนุ่มก็บีบปากเธอเอาไว้ หญิงสาวกัดเขาไม่ได้ และยังถูกเขาบุกจูโจมในที่สาธารณะ

“ไม่นะ ปล่อยฉัน”

เขาถอนริมฝีปาก เธอก็ออกคำสั่ง ซึ่งไม่มีประโยชน์เลย เพราะเขาเลือกถอนปากออกห่างด้วยตัวเอง เวนิสอารมณ์เดือดเมื่อสบตากับเขา

“รังแกผู้หญิง!”

“คุณก็พฤติกรรมเหมือนกันนี่ คงไม่เรียกว่ารังแก เรียกว่าปราบพยศดีกว่า”

ชายหนุ่มแกลังก้มหน้าลงไปหา หญิงสาวก็เบี่ยงหน้าหนีทันที

เธอทำท่ารังเกียจเขา ซีก้าก็ยิ่งอยากเข้าไปใกล้ เขายื่นหน้าเข้าไปใกล้เธอ ซักๆ ชายหนุ่มไม่พลาด เมื่อเธอหันมาอย่างรวดเร็ว และโชคก็กระซิบใส่เขา ซีก้าหลบได้ และเขาก็หัวเราะใส่หน้าเธอ

“คิดจะทำร้ายผม ต้องฝึกอีกมากหนูน้อย”

“ลืมแล้วหรือไงว่าฉันตบคุณได้สองครั้งแล้ว”

“จริงด้วยสิ”

ซีก้าถูกตบ ตอนแรกก็โกรธ แต่พอได้จับเธอ ความหงุดหงิด ของเขาก็ลดฮวบ ผู้หญิงทำให้ซีก้าอารมณ์ดีได้เสมอ แต่ผู้หญิงพยศ ร้ายๆ แบบเธอ เขาเพิ่งเคยเจอ

“อยากโดนอีกไหม”

“รับรองว่าคุณไม่ได้ตบผมอีกแน่ และก็ดีที่คุณเตือนความจำ จวบเมื่อครู่ ถือว่าเป็นการชดใช้ที่คุณตบผม แต่แค่ครั้งเดียวนะ”

“มันจะมากเกินไปแล้วนะ!”

“ตรงไหน”

“จวบตั้งนาน! จวบจนปากแทบเปื่อย อ๊ย! ทำไมฉันต้องพูดเรื่องอะไร แบบนี้กับคุณด้วยนะ”

จากที่โมโหซีก้า หญิงสาวก็เริ่มโมโหตัวเองเพิ่มอีกด้วย เธอกำลัง ถูกเข่าขึ้นหัว เวนิสไม่ควรเดินตามเกมของเขา

“ถือว่าครั้งแรกที่คุณตบผม เราหายกัน แต่ที่ตบอีกครั้ง ผมตามไป คิดบัญชีแน่”

“ฝันไปเถอะ”

“หรือว่าจะจ่ายต่อนี้ให้ครบ”

“คนบ้ากามแบบคุณ ไปตายซะ!”

หญิงสาวกดสันรองเท้ากระแทกลงบนเท้าของเขา ซีก้าไม่เจ็บ เขาหนัก หรือจะเรียกว่าหนักหนาก็ได้ แต่ส่งสารที่เธอโกรธจนแค้นแดง ไปหมด และความโกรธของเธอก็ทำให้เขาเริ่มมีอารมณ์อยากทำมากกว่า

จูบ ซีก้ายังมีเรื่องต้องจัดการ

เขายอมปล่อยให้เธอหลุดจากพันธนาการ ทำให้เธอดีใจนิดหน่อยว่าเธอสะบัดหลุดจากฝีมือของตัวเอง ชายหนุ่มหมุนตัวหันไปมองเธอ เวนิสมองเขาจากตึระชะลงไปหาปลายเท้า เขาไม่เหมือนทั้งนักท่องเที่ยวหรือว่าคนปกติที่สมควรจะมีมารยาท

“ถ้าเจอกันอีก ฉันจะทำให้คุณเสียใจ!”

เวนิสถลิ่งตาใส่เขา หญิงสาวรีบเดินไปคว่ำกระเป๋าดำเดินทาง แล้วก็ลากกระเป๋าเดินแกมวิ่งเร็วๆ ซีก้าเหยียดยิ้มตรงมุมปาก และพูดไล่หลังเธอ

“บังเอิญว่าผมอยากเสียใจ”

“คุณหนูครับ”

คนขับรถวิ่งเข้ามาหาเวนิส เพราะคุณหนูยังไม่ถึงรถ ทำให้เขาเป็นห่วงจนต้องรีบเข้ามาตามด้วยตัวเอง เวนิสรู้สึกโล่งอกเมื่อเห็นคนที่มารับเธอ หญิงสาวนึกเสียใจที่เธอยืนยันจะเดินทางตามลำพังถึงเวนิสจะเคยเดินทางด้วยตัวเองหลายครั้ง แต่สำหรับครั้งนี้มันคือประสบการณ์ยอดเยี่ยม!

“ลุงเจมส์”

“ผมเป็นห่วงครับ เลยเข้ามาตาม เกิดอะไรขึ้นหรือเปล่าครับ”

เวนิสเกือบโผล่พุ่งออกไป แต่ถ้าหากเธอพูด เจมส์ต้องรายงานคนในครอบครัว และอาจจะมึนเรื่องให้ต้องยืดยาวไปอีก บิดาและพี่ชายหวงเธอมาก คงไม่ยอมให้ผู้ชายกักขฬะแปลกหน้าลวนลามเธอโดยไม่ได้รับอันตราแน่

เวนิสยังตกใจมากด้วย สมองเธอคิดหลายเรื่อง อยากเอาคืนเขา แต่ก็ไม่อยากให้เขามีอันตราถึงชีวิต ในเมื่อยังตัดสินใจไม่ได้ หญิงสาว

ก็เลยเลือกที่จะเก็บเรื่องนี้เอาไว้ก่อน เธอควรกลับบ้าน กลับไปยังสถานที่ปลอดภัยและทำให้สบายก่อน

“ฉันชุ่มซำมก็เลยลืมนะคะ”

“แล้วคุณหนูเป็นอะไรมากหรือเปล่าครับ จะให้ผมแวะโรงพยาบาลก่อนไหมครับ”

“ไม่ได้เป็นอะไรมากค่ะ ลืมนิดเดียว”

อันที่จริงเวนิสตกใจมากกว่าเจ็บบ อ้อมแขนของผู้ชายคนนั้นกอดเธอแน่นมาก และยังใช้ตัวเขาป้องกันเธอ

“ไม่เป็นอะไรนะคะขอบคุณค่ะ”

“ค่ะ เรายังกลับบ้านกันดีกว่านะคะ”

“ครับผม ผมจะลากกระเป๋าให้คุณหนูนะคะ”

เจมส์เข้าไปลากกระเป๋าให้เวนิสเสียเอง เวนิสเดินไปพร้อมกับเจมส์ เธอยังพวามองชายชวามือเหมือนกลัวว่าผู้ชายหายาคนนั้นจะตามมา

“แต่ดีดีกับหม่ามู่อยู่ที่บ้านไหมคะ”

“ไม่อยู่ครับ ไปธุระ แต่คุณผู้ชายกับผู้หญิงฝากบอกคุณหนูว่าจะกลับมาทันเวลาอาหารมื้อค่ำแน่นอนครับ”

“ถ้าอย่างนั้น กลับถึงบ้านฉันขอพักก่อนนะคะ”

เวนิสต้องการเวลาส่วนตัว เวนิสเก็บอาการ เมื่อไปถึงรถยนต์เจมส์เปิดประตูรถด้านหลังให้ผู้หญิงสาวขึ้นไปนั่งก่อน แล้วตัวเองค่อยไปเก็บกระเป๋า เมื่อเข้าไปในรถ เวนิสก็เริ่มสงบลง หญิงสาวยกมือขึ้นกอดแม่้มปากเข้าหากัน แล้วก็ต้องรีบคลาย เพราะแรงเม้มที่เธอกดลงไปทำให้ปากของเธอเจ็บ หลังจากถูกคนแปลกหน้ากอดขยี้โอกาสจูบอย่างดูต้น

“คิดว่าฉันว่างหรือไง!”

ซีก้าคว้าคอกหนึ่งในคนที่จับมาได้ ซึ่งทุกคนก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่ามันเป็นหัวหน้าขบวนการ ชายหนุ่มบีบแน่น หงุดหงิดจนอยากฆ่ามันให้ตาย ผู้บัญชาการอยากห้าม แต่พอซีก้าตัวตาสายตาดุดันมาหา เขาก็ต้องปิดปาก

“ถ้ามันไม่ตอบ ก็ไม่ต้องตอบอีกต่อไป”

“หมายความว่ายังไงครับท่าน”

ผู้บัญชาการถาม คนร้ายที่ถูกจับมาได้ ต่อให้เป็นคนร้ายก็ยังไม่ได้รับสิทธิการคุ้มครองตามกฎหมายของบราซิลเสีย

“เก็บพวกมันซะ”

“มันผิดกฎหมายนะครับ”

“พวกมันทำผิดกฎหมายก็ต้องถูกลงโทษ”

“แต่ว่า นักโทษต้องผ่านการ...”

“ท่านผู้บัญชาการ”

ซีก้าขัดขึ้น ท่านผู้บัญชาการปวดเหงื่อ และก็ต้องเลือกหุบปาก เพราะไม่อย่างนั้นเขาอาจเป็นคนที่ต้องตายแทนคนกลุ่มนี้

“ที่นี่มีทนายไหม”

“ไม่มีครับ”

“ถ้าอย่างนั้นก็ไม่น่าจะมีปัญหา ใครจะเรียกร้องให้พวกเขาชะงัก”

“ท่านครับ พวกเราจะพูด พวกเราจะพูดครับ!”

“ฉันไม่อยากฟัง!”

ซีก้าหันไปตะคอกใส่พวกมัน ชายหนุ่มเดินดุ่มออกไปจากห้องสอบสวน เมื่อเขาออกไปจากห้อง ประตูที่กระแทกเข้าหากันทำให้คนในห้องสะดุ้ง ถึงแม้หัวหน้ากลุ่มจะไม่แสดงอาการตื่นกลัว แต่กับลูกน้องปลายแถวแตกต่างออกไป

“รีดเอาคำตอบจากพวกมัน แล้วก็จัดการให้เรียบร้อย”

ท่านประธานาธิบดีเสริมทำให้พวกมันหวาดกลัว แต่บทลงโทษ

ของพวกมันไม่ว่าจะถูกเพิกเฉย ชายหนุ่มบัญญัติชากรบุกจับพวกมันมาแบบลับๆ เขาก็จัดการแบบลับๆ เช่นกัน คนชั่ว ถ้าหากปล่อยออกสู่สังคม ก็ไม่มีการรับประกันได้ว่าพวกมันจะไม่ทำชั่วอีก

การตัดสินใจของซีก้าเป็นความคิดเห็นของเขาเพียงคนเดียว ชายหนุ่มก็รู้ว่ามันไม่ใช่การตัดสินใจที่ดีที่สุด แต่ในช่วงเวลาที่เขาเป็นผู้ปกครอง สิ่งใดที่ทำได้ ซีก้าก็จะทำ ไม่เลี้ยวไว้ให้เป็นอาวุธร้ายที่คอยกลับมาทิ่มแทงคนในประเทศบราซิลเสีย

6 เวนิสยกมือขึ้นจับแก้มของตัวเอง เธอส่ายหน้าไปมา แม้จะอาบน้ำ ชำระล้างร่างกาย หญิงสาวถูริมฝีปากทำความสะอาด 她去คิดถึงหน้าของผู้ชายแปลกหน้าคนนั้นไปด้วย เขาเหมือนคนเถื่อนหลุดจากโลกโบราณมาอยู่ในยุคปัจจุบัน

ไร้มารยาท หยาบคาย หญิงสาวถอนหายใจ เธอไม่ยอมให้ตัวเองคิดถึงเขา แต่ก็ต้องคิดถึง เพราะผู้ชายหน้าตายคนนั้นกล้ากดขยจุ่มพิตเธอ เวนิสยอมรับว่าเธอโกรธ ไม่ใช่โกรธธรรมดา แต่โกรธมากกว่าหญิงสาวต้องควบคุมตัวเอง

ถ้าหากเธอออกเรื่องนี้กับบิดา ก็ซัส แกรนด์เนิส จะต้องตามหาตัวผู้ชายป่าเถื่อนคนนั้น แล้วจัดการเขาอย่างแน่นอน ต่อให้โกรธเธอก็ไม่ต้องการชีวิตของเขา หรือว่าทำให้เขาต้องได้รับบาดเจ็บสาหัส นอกจากนี้เวนิสก็ยังไม่รู้จักเขามากกว่าเป็นใคร

การที่เขาบัญญัติชากรชายฉกรรจ์กลุ่มนั้นได้ เขาก็ต้องมีอำนาจที่สามารถทำได้ นอกจากนี้เขายังทำเรื่องแบบนี้ในสนามบิน ผู้ชายป่าเถื่อนที่เธออยากสาปแช่ง อาจเป็นคนที่สามารถรบกวนธุรกิจของก็ซัสได้เช่นกัน

เมื่อลองไตร่ตรองอย่างรอบคอบ โทสะยังมีล้นเหลือ แต่เรื่องนี้

เวนิสตัดสินใจที่จะเพิกเฉย เธอกับเขาคงไม่มีโอกาสได้เจอกันอีก ถ้าหากได้เจอกันเป็นครั้งที่สอง ก็นับได้ว่าเธอคือคนดวงตก ซวยมหาซวยแห่งปี อาจจะเรียกได้ว่าซวยมากที่สุดในชีวิตตั้งแต่เกิดมาก็เป็นได้

“ฉันอยากจับคุณถลกเนื้อให้เซ็ด”

ริมฝีปากของเขาเหมือนยังประทับอยู่บนปากนุ่ม การยังไม่ได้เจอกับิตามารดาทันที มีข้อดีคือทำให้เวนิสมีเวลาในการปรับสภาพอารมณ์ของตัวเอง

“คุณหนูคะ น้ำผลไม้มาแล้วค่ะ”

สาวใช้ประจำบ้านในชุดเครื่องแบบ เลื้อยเข็ดสีขาว กระโปรงยาว ถึงเข่าสีดำ และมีผ้ากันเปื้อนสีดำคาดอยู่บนเรือนกายเดินเข้าไปในห้องนอนของเวนิส

“น้ำดื่มจิง”

“คุณหนูชอบแบบปั่นในไซ้ไหมคะ คุณแม่รีเตรียมเป็นพิเศษให้คุณหนูเลยนะคะ แล้วก็ยังมีขนมที่คุณหนูชอบด้วยค่ะ”

“สโคน ดีจัง สโคนฝีมือแม่รือร่อยที่สุด”

คนรับใช้ยิ้มแล้วก็เสิร์ฟเครื่องดื่มกับขนมให้แก่คุณหนูคนสวย เวนิสไม่ได้ชิมแค่ปาก หญิงสาวยกแก้วน้ำผลไม้ขึ้นมามีดื่มก่อน แล้วก็ชิมสโคน เอ่ยปากชมเชยไม่หยุด

“จริงสิ เอาถุงใบนั้นลงไปด้วยนะ ฉันมีของมาฝากจากประเทศไทย แจกให้ครบทุกคนละ”

“ค่ะคุณหนู ชอบคุณมากนะคะ”

เวนิสอนุญาตให้อีกฝ่ายไปได้ เมื่อได้ดื่มน้ำผลไม้และรับประทานขนมที่ชอบ ก็อารมณ์ดีขึ้นเล็กน้อย

ซีก็กลับไปถึงแบล็กเฮาส์ ชายหนุ่มยังมีงานต้องทำ งานของเขา

เหมือนกะบังงานที่ไม่มีวันสิ้นสุด มันจะจบลงก็ต่อเมื่อเขาก้าวลงจากตำแหน่งนั้นแหละ ซึ่งก็ยังคงรออีกนาน ชายหนุ่มหน้าตึง อารมณ์ยิ่งบูดบึ้งเมื่อคิดถึงระยะเวลาการทำงาน

“ท่านครับ”

เข้าไปในห้องทำงานได้ไม่นาน ฮาคิมก็ตามเข้าไปในห้อง เขามีเอกสารติดมือมาด้วย และก็นำไปส่งให้แก่เจ้านายหนุ่ม

“เร็วดีนี่”

อารมณ์ขุ่นมัวของซีก้าได้รับการปลอบประโลม เขามีคำสั่งให้คนของเขาจัดการสะกดรอยผู้หญิงแสนสวยเจ้าอารมณ์ที่สนามบินคนนั้น เขาโบกมือให้ฮาคิมออกไป เพื่อใช้เวลาตีความกับข้อมูลที่ได้รับ และวางแผนเพื่อจัดการสรุปเหยื่อ

คนอย่างซีก้า เมื่อตั้งใจจะกินเหยื่อแล้วก็ต้องได้กินทั้งตัว แม้แต่กระดูกเขาก็จะจัดการเคี้ยวกินให้ละเอียด แค่อุบปาก มันไม่พอ! ซีก้าต้องการมากกว่านั้น ชายหนุ่มเอนตัวพิงร่างกับพนักเก้าอี้ รอยยิ้มร้ายกาจปรากฏขึ้นบนปากได้รูป

“เวนิส แกรนด์นีส มิน่า เย่อหยิ่ง เจ้าอารมณ์น่าดู”

คุณหนูเล็กตระกูลแกรนด์นีส ลูกสาวมาเพียก็ยอมต้องมีพฤติกรรมพยศร้าย เจ้าอารมณ์ แต่นิสัยแบบนี้กลับถูกใจซีก้า ผู้หญิงส่วนมากเจอหน้าเขา ต่อให้เขาแต่งตัวด้วยสภาพเสื้อผ้าแบบไหน ก็มักพ่ายแพ้ให้แก่รูปร่างและหน้าตาของเขา

“อยากทำตัวน่าสนใจเอง ช่วยไม่ได้นะ”

ชายหนุ่มคิดถึงใบหน้าของ เวนิส แกรนด์นีส ภาพของเธอชัดเจนสวยแบบไม่บันยะบันยัง สวยสะกดใจ สวยแบบไม่มีที่ติ ซีก้าชอบผู้หญิงสวย และเวนิสคือผู้หญิงสวยแบบพิเศษ เขาอยากได้เธอ ส่วนเรื่องที่ว่า จะอยู่ด้วยกันได้นานแค่ไหน เป็นอีกเรื่อง

“เคลียร์งานแล้วจะรีบไปหากันแล้วกัน”

เขามีเหยื่อที่หมายตา ซีก็กำไม่หมายตาเฉยๆ แน่نون ต่อก็ให้เป็น ลูกสาวมาเฟีย ซีก็กำไม่กลัว เพราะก่อนเป็นประธานาธิบดี เขาคือมาเฟีย ตัวพ่อแห่งบราซิลเซีย ธุรกิจที่ทำเงินให้แก่ซีก็อย่างมหาศาลก็คือธุรกิจ ค้าขายอาวุธแบบถูกกฎหมายในประเทศบราซิลเซีย

นอกจากนี้เขายังลงทุนในบริษัทเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยี หลายแห่งทั่วโลก ซีก็ตื่นเต้นกับเป้าหมายที่คิดว่าได้ยากเสมอ และตอนนี้เขาก็กำลังต้องการเวนิสมาเป็นผู้หญิงของเขา แต่ก่อนอื่น ชายหนุ่ม ต้องพาตัวเองเข้าไปใกล้เธอก่อน

ถ้าหากเธอชอบเขา ซีก็จะจัดการอย่างไม่เกรงใจ ถ้าหากเธอ ไม่ชอบเขา ซีก็ก็คงจะต้องปล่อยมือจากเธอ แต่เรื่องผู้หญิง ไม่เคยมี ผู้หญิงคนไหนปฏิเสธซีก็มาก่อน อยากได้ก็ต้องได้!

3

ผู้ชายอันตราย

เวนีสหิ้วตัวนั่งลงบนโซฟา แล้วก็เอนตัวลงไปนอนหนุนตักมารดา เธอกับทิวฟานีออกไปซื้อบิงส์ด้วยกัน สองแม่ลูกตัวติดกันทุกวัน ใช้เวลาอยู่ด้วยกันอย่างเต็มที่ เวนีสไม่มีเวลาว่างพอสสำหรับการคิดถึงผู้ชาย กักขฬะคนนั้น ยกเว้นเวลากลางคืน

แต่ก็ไม่แปลกที่เธอจะหวนคิดถึงเขา เมื่อพฤติกรรมจบบ้าง เอาแต่ใจของเขาเกิดขึ้นกับเธอ เวนีสให้เวลาตัวเองทำใจ และในสักวัน เรื่องนี้ก็คงกลายเป็นความทรงจำที่เลือนราง คิดเสียว่าเขาเป็นพระเอก ในละครที่เธอต้องถ่ายฉากเลิฟซีนด้วยก็แล้วกัน จะได้ไม่ต้องโมโหมากนัก

“สนุกไหมลูก”

“สนุกมากค่ะหม่ามี้”

“เสียตายจ้ง แด๊ดดีมีงานด่วนที่อเมริกา หนูไม่อยากไปด้วยกัน
จริงหรือลูก”

“ไม่ดีกว่าค่ะหม่ามี้ เวเพิ่งเดินทางมาถึงไม่กี่วัน อยากรพักผ่อนๆ ที่นี่ก็เป็นบ้านของเราเหมือนกันนี่คะ มีแต่คนของเรา เวอยู่ได้ค่ะ รอดแต่ดีกับหม่ามี้แล้วพี่ๆ มาเจอกันดีกว่า”

“แล้วจิ้มลิ้มจะตามมาเมื่อไรลูก”

“เวให้พักเดือนหรือสองเดือนเลยคะ เพราะเวลาทำงานหนัก พี่จิ้มลิ้มก็แทบไม่ได้พักผ่อน”

“บ้านเราทำเรือนรับรองสำหรับแขกแยกออกไป หนูยังไม่เห็น เพราะเพิ่งทำเสร็จ ถ้าหากจิ้มลิ้มมาจะได้พักที่เรือนรับรอง”

“ที่นั่นกว้างมากนี่คะ”

“แต่ดีดีของหนูซื้อที่ดินเพิ่ม แล้วก็ขยายอาณาเขตออกไป อีกหน่อยคงซื้อจนแถวนี้เป็นที่ของแต่ดีดีทั้งหมด เพราะแต่ดีดีชอบความเป็นส่วนตัวมาก มากเกินไป”

ทิฟฟานีทำเสียงกระซิบกระซาบ ถือโอกาสสนิทสนม ต่อให้ไม่ต้องกระซิบ ก็ซัสก็ไม่ได้ยิน เพราะเขาไม่อยู่บ้าน แต่ออกไปทำงาน

ธุรกิจของก๊อซที่นี้ไม่ใช่แค่กาสิโนเท่านั้น แต่มีธุรกิจหลายอย่างที่เขาลงทุนทำในนามของแกรนด์นีสกรูป แม้จะเป็นการลงทุนมหาศาล แต่สำหรับก๊อซ มันคือความคุ้มค่า

“แต่ดีดีอยู่เมืองใหญ่มาตลอดชีวิต ที่นี่คงทำให้แต่ดีดีรู้สึกว่าการพักผ่อนจริงๆ ค่ะ”

“ก็คงแบบนั้นจะ นี่ก็บ่นใหญ่ว่าเพิ่งได้ส่งหนูเวเข้านอนไม่ทัน ครบสัปดาห์ก็มีปัญหาเรื่องงานให้ทำ”

ก๊อซจะส่งลูกสาวเข้านอนทุกคืน เข้าไปสำรวจห้องนอน จุบน้ำผักลูกแล้วก็ห่มผ้าให้ ถ้าหากภรรยาไม่ห้ามไว้ เขาอาจอ่านหนังสือนิทานให้เวนิสฟังก่อนนอนก็ได้

“ถ้างั้นคืนนี้เวไปนอนกับแต่ดีดีหม่ามี้ได้ไหมคะ”

“ได้สิลูก”

ทิพพานี้ก้มลงไปหอมแก้มลูกสาว แก้วตาดวงใจคนเล็กของเธอ
อย่างแสนรัก

บิดา มารดาบินไปอเมริกาเพียงแค่วันหนึ่งวัน เวนิสก็เจอกับเรื่อง
ไม่คาดฝัน หญิงสาวได้รับจดหมาย ซึ่งมีตราประทับทางราชการของ
ประเทศบราซิลเขียนบอกอยู่บนซองจดหมาย หญิงสาวรีบเปิดอ่าน แล้วก็
พบว่า เป็นจดหมายเรียกตัวเธอไปพบ

“อะไรกันเนี่ย”

เนื้อความในจดหมายระบุเพียงแค่ว่า เวนิสทำผิดกฎหมายของ
ประเทศบราซิลที่สนามบินนานาชาติของประเทศบราซิล วันที่ซึ่งใน
จดหมายแจ้งมาคือวันที่เธอเดินทางมาถึงที่นี่ จะต้องมามีเรื่องเข้าใจผิดกัน
แน่นอน เวนิสมั่นใจว่าตัวเองไม่ได้ทำผิดกฎหมาย

“แต่ว่า...”

หญิงสาวนึ่วหน้า เธอไม่ใช่คนที่ทำผิดกฎหมาย แต่นั่นเป็น
วันเดียวกันกับที่เธอได้เจอกับผู้ชายไร้มารยาทที่นั่น ผู้ชายที่หน้าตาดี
สวนทางกับนิสัยใจคอของเขา หรือว่าผู้ชายคนนั้นจะเป็นคนร้าย ทำอะไร
ผิดกฎหมาย และการที่เธอใกล้ชิดเขาด้วยเหตุจำเป็นที่เธอไม่ได้เลือกเอง
ทำให้เวนิสถูกเข้าใจผิดว่าเธอเป็นคนที่ทำความผิดด้วย

“เฮ้อ! หวังว่าคงเป็นแค่เรื่องเข้าใจผิด”

หญิงสาวใช้ซองจดหมายเคาะลงบนหน้าผากของตัวเอง เวนิส
ตกใจ แต่ก็ไม่ถึงขั้นตื่นตระหนก จดหมายเรียกพบ ไม่ใช่หมายจับ
หรือการบุกมาที่นี่ก็ทำให้เธอเบาใจว่า เรื่องนี้เธอคงสามารถอธิบายและ
แสดงความจริงใจได้

เวนิสไม่ลืมที่จะตรวจสอบจดหมาย หญิงสาวโทรศัพท์ที่ไปยัง
เบอร์ที่ระบุมาในจดหมาย มีเจ้าหน้าที่รับสาย และยืนยันว่าจดหมาย

ถูกส่งออกมาจากแบล็กเฮาส์จริง เวนิสต้องหาข้อมูลเรื่องแบล็กเฮาส์ และก็ทราบว่ามันคือสถานที่ทำงานของท่านประธานาธิบดีแห่งประเทศบราซิล

“เอาละ ก็แค่เตรียมตัวแล้วก็ไปจัดการอธิบาย”

และเพื่อไม่ให้ครอบครัวต้องตกใจ เวนิสเลือกที่จะเก็บเรื่องนี้เป็นความลับก่อน หลังจากเธอไปจัดการเรียบร้อยแล้ว ค่อยเล่าให้คนในครอบครัวฟังทีหลัง ไม่อย่างนั้นทั้งบิดามารดาและพี่ชายที่อยู่ในระหว่างการทำงานจะต้องเป็นกังวลเพราะเธอ

“รู้ถึงบ้านเลยเนี่ย ระบบการตรวจสอบไม่ธรรมดา”

เวนิสเก็บจดหมายใส่กระเป๋า เจ้าหน้าที่ผู้รับโทรศัพท์ซึ่งแนะนำชื่อโรบี แจ้ให้เธอนำจดหมายฉบับนี้ติดตัวไปด้วย

“ทางเราต้องเรียกพบคุณ เพราะพบข้อมูลบางอย่างที่เกิดขึ้นในสนามบินครับ แต่เรื่องนี้คุณสามารถชี้แจงได้เมื่อมาถึงแบล็กเฮาส์ครับ”

เวนิสไม่ได้ทำอะไรผิดก็คงไม่ต้องเป็นกังวล ถ้าหากผู้ชายคนนั้นเป็นคนร้ายจริง เธอก็ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ดี เพราะเธอไม่รู้จักระทังชื่อของเขา

“ดี” **ดี** ทำ นัดมาได้”

เวนิสบ่นอุบ ถึงจะเป็นการนัดเพื่อสอบสวนหรืออะไรก็ตาม แต่ก็ควรนัดในเวลาทำงานไม่ใช่หรือไง หรือว่าที่แบล็กเฮาส์เปิดตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมง แต่ถึงจะบ่น หญิงสาวก็ต้องเดินทางไปตามนัด เพราะเธอต้องการยุติเรื่องนี้โดยเร็วที่สุด

เวนิสเดินทางมาถึงแบล็กเฮาส์ด้วยรถยนต์ส่วนตัว หญิงสาวขับรถมินิคูเปอร์สีขาวยุโรปจอดในบริเวณที่จอดรถชั้นนอก การรักษาความปลอดภัยในแบล็กเฮาส์เรียกได้ว่าเข้มข้น แต่ก็เข้าใจได้ ที่นั่นคือ

สถานที่ทำงานของท่านประธานาธิบดี ปล่อยให้คนนอกเข้าออกง่ายๆ ก็คงไม่ถูกต้อง

ภายในแบล็กเฮาส์มีแสงสว่างจากไฟอัตโนมัติ เพราะห้องฟ้ายังไม่สว่างเต็มที่ อากาศเย็นด้วยลมและอุณหภูมิที่ใกล้เข้าสู่ช่วงฤดูหนาวของบราซิล เวินส์มีเสื้อแขนยาวติดรถมาด้วย หญิงสาวคว้าเสื้อลงมาจากรถ สวมเข้ากับร่างกายเพื่อให้ความอบอุ่น

“เชิญทางนี้ครับ”

เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลพาหญิงสาวเข้าไปในตึกสองชั้นสีดำ เธอต้องให้ข้อมูลส่วนตัว เข้าไปในห้องสแกนเพื่อตรวจสอบอาวุธ ผ่านอีกหลายขั้นตอนการตรวจสอบ ก็เดินผ่านออกไปยังประตูทางออกของตึกตึก เพื่อพบกับเจ้าหน้าที่อีกคนที่รออยู่ พร้อมกับรถสีดำ

“เชิญขึ้นรถครับ”

“ขอบคุณค่ะ”

เจ้าหน้าที่เปิดประตुरถยนต์ให้เธอ เมื่อหญิงสาวขึ้นไปเรียบร้อย เขาก็เลื่อนประตูปิด ระหว่างคนขับและผู้โดยสารด้านหลังมีกระจกนิรภัยกันเอาไว้ เวินส์ไม่วอกแวก เธอนั่งนิ่ง เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจ ระหว่างการเดินทางอาจมีการจับตาดูเธอตลอดเวลาก็ได้ เพราะฉะนั้นการไม่แสดงอาการอะไรเลย คงปลอดภัยกับเธอมากที่สุด

“ถ้าเคลียร์ได้เร็วก็คงดี”

เวินส์มั่นใจในความบริสุทธิ์ของตัวเอง เธอมาที่นี่เพื่อท่องเที่ยว ไม่มีจุดประสงค์ร้ายใดๆ ต่อประเทศบราซิล หญิงสาวหันไปหน้ามองออกไปนอกหน้าต่างรถยนต์ ทุกอย่างภายในแบล็กเฮาส์สมชื่อที่ถูกตั้งเอาไว้

รูปปั้นที่ประดับบริเวณถนนที่รถกำลังแล่นไปเป็นรูปปั้นที่ผลิตจากเหล็กสีดำ แม้กระทั่งไฟถนนก็เป็นเหล็กสีดำที่ทาลวดลายขึ้นมา แต่ทุกอย่างก็ดูเข้ากันดี ให้ความรู้สึกลึกลับ ไม่อาจเอื้อม ความสงบที่มี

อันตรรายแฝงอยู่

รถยนต์ที่พาเธอมา ผ่านประตูเข้าไปอีกสองชั้น ทุกครั้งเวนนิส จะต้องลดกระจกลง เพื่อให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตรวจสอบ และในที่สุดรถที่พาเธอเข้ามา ก็แล่นเข้าไปจอดที่หน้าตึกสีดำ รูปทรง ทั้งเรียบง่ายและแปลกตาในเวลาเดียวกัน

“สวัสดีครับคุณแกรนด์เนิส ผมโรบีครับ”

โรบีรอรับเวนนิสอยู่หน้าตึก หญิงสาวก้าวลงจากรถ แม้ที่นี่จะดู ลึกลับไปหมด แต่โรบีก็เป็นคนที่ทำให้เธอรับรู้ได้ถึงความเป็นมิตร ที่ชายหนุ่มมอบให้เธอ

“เรียกว่าเวนนิสก็ได้ค่ะ สวัสดีค่ะคุณโรบี”

“ทุกอย่างเรียบร้อยดีนะคะ”

“เรียบร้อยดีค่ะ”

“ต้องขอภัยด้วยนะคะที่เชิญคุณมาในเวลาเช้าตรู่แบบนี้”

โรบีทราบว่าการเชิญใครสักคนมาพบควรเชิญในเวลาทำการ แต่คำเชิญนี้เป็นคำเชิญพิเศษจากท่านประธานาธิบดี โรบีมีหน้าที่ต้อง ทำตามคำสั่ง

“ไม่เป็นไรค่ะ”

“เชิญครับ”

โรบีเชิญหญิงสาวเข้าไปในตัวตึกสีดำ ภายในตึกคือการออกแบบ ที่ทันสมัย เรียบง่าย เน้นสีดำตัดกับพื้นสีขาว แต่ให้ความรู้สึกมั่นคง และปลอดภัย ที่นี่จะต้องใช้งบประมาณมหาศาลในการก่อสร้างเป็นแน่ โรบีก็อดเปิดประตูลิฟต์ให้เธอ

“มาแล้วเหรอ”

“ครับท่าน”

โรบีโค้งตัวให้แก่เจ้าของคำถาม น้ำเสียงของเขาคุ้งมาก เร็วเท่าความคิด เวนิสไม่ได้ก้าวเข้าไปในลิฟต์ เธอหมุนตัวหันไปมองด้านหลัง แล้วก็ถอยกรูด

ไม่ถอยได้หรอก!

อีกฝ่ายเดินตรงเข้ามาหาเธอ เวนิสถอยจนแผ่นหลังติดผนัง ผู้ชายที่สวมกางเกงวอร์มสีดำ ท่อนบนเปลือยเปล่า รองเท้าผ้าใบและเหงื่อที่ผุดพรายอยู่บนเรือนกายสมบุรณ์แบบของเขา บ่งบอกว่าชายหนุ่มน่าจะเพิ่งกลับจากออกกำลังกาย

“คะ...คุณ!”

“สวัสดีครับเบบี๋”

ซีก็้าเหยียดยิ้ม สายตาของเขาน่ากลัว แตกต่างจากคำเรียกที่เขาใช้พูดกับเธอ ชายหนุ่มเท้าแขนลงบนผนัง กักตัวเธอเอาไว้

“มาเร็วดีนี่”

“คุณรู้ว่าฉันจะมาที่นี่?”

“แน่นอน เพราะผมเป็นคนนัดคุณมา”

“คุณนัดฉัน?”

ยิ่งฟังก็ยิ่งงง เวนิสไม่สามารถให้คำตอบกับตัวเองได้เลย เพราะสิ่งที่เธอสงสัย คงมีแต่ผู้ชายตรงหน้า หรือไม่ก็โรบีที่จะสามารถให้คำตอบกับเธอได้

“คุณไม่ใช่คนร้าย?”

“คนร้ายแบบไหน ถ้าใจร้ายก็น่าจะได้อยู่เหมือนกัน”

เหมือนเรื่องจะแตกต่างจากที่คิดไว้ เขาไม่ใช่คนร้าย หรือคนที่ทางการต้องการตัวหรือเกรอ เวนิสพบว่าเธอรู้สึกโล่งใจอยู่บ้าง แต่ก็รู้สึกสับสนไปพร้อมกันด้วย

“คุณเป็นใคร?”

“บอกเธอสิโรบี”

ซีก็ำหันไปออกคำสั่งกับโรบี เวนิสผลักแขนของเขาออกห่าง ชายหนุ่มก็ยอมลดแขนลง เพื่อให้เธอหันไปมองโรบี ระหว่างที่โรบี แนะนำเขา

“ผมขอแนะนำบุคคลสำคัญแห่งประเทศบราซิลเสีย”

แต่คำขึ้นต้นของโรบีก็ทำให้เวนิสต้องขมวดคิ้วเข้าหากัน คนสำคัญ อย่างนั้นหรือ หญิงสาวจ้องโรบีเขม็ง

“ความภาคภูมิใจของประชาชนแห่งประเทศบราซิลเสีย ท่านประธานาธิบดีซีก็ำ อัลฟาเกรโดร ครับ”

เวนิสกำลังฝันไปหรือเปล่า หญิงสาวหันขวับไปมองซีก็ำ แล้วก็หันไปมองโรบี ซึ่งยิ้มพร้อมกับพยักหน้ายืนยันอีกครั้ง โรบีไม่มีเหตุผลที่ต้องโกหก!

‘ให้ตายเถอะ!’

เวนิสสูทานอยู่ในใจ เพราะคำตอบที่ได้รับจากโรบีนั้นเหนือความคาดหมาย หญิงสาวคิดว่า อย่างมากเขาก็อาจเป็นเจ้าของหน้าทีในรัฐบาล แต่ไม่คาดคิดถึงตำแหน่งสูงที่สุดในประเทศแบบนี้

‘นี่ประธานาธิบดีหรือมาเพียกันแน่’

คิดถึงสิ่งที่เขาทำกับเธอ บุคลิกของชายหนุ่มไม่มีมาดของความสุภาพนุ่มนวล หรือการเป็นนักปกครองที่ใจกว้างเลยแม้แต่น้อย

“ประธานาธิบดี?”

เวนิสกะพริบตามองเขา เธอควรควบคุมอารมณ์ให้ดีกว่านี้ แต่เรื่องที่เวนิสกำลังเผชิญอยู่ ทำให้เธอตกใจจนคุมตัวเองไม่ได้

“ผมนี่แหละประธานาธิบดี”

หญิงสาวหันไปมองชายหนุ่ม เขาส่งยิ้มให้เธอ แต่เป็นรอยยิ้มกวนประสาท ติดจะแยบย้น ก็ไม่รู้เหมือนกันทำไมถึงต้องทำตัวน่าตบกับเธอ

“ไม่จริง”

“เรื่องจริงเลยครับทูนหัว”

ท่าทางของเขาคือมาเพียซัดๆ หิ้งน่ากลัว ดุดัน เอาแต่ใจตัวเอง และสามารถพูดได้เต็มปากเลยว่าเขาเป็นคนไร้มารยาท

“ประธานาธิบดีแต่งตัวแบบนี้หรือคะ”

“แล้วต้องใส่อะไร”

“เป็นต้นว่าสูท?”

“ไม่สวมสูทก็ไม่ใช่ประธานาธิบดีหรือใครรับคุณผู้หญิง อย่าเรื่องมาก ผมอยากใส่อะไรผมก็จะใส่ ถ้าหากคุณไม่พอใจ ก็มาจัดการจับผมถอดเสื้อผ้าและใส่ชุดใหม่ให้ผมด้วยตัวเองก็แล้วกัน”

“ใครจะอยากถอดเสื้อผ้าของคุณ”

เวนิสแก้มร้อน คำพูดแบบนี้ของเขา ซีก้าโน้มตัวเข้าไปหาเธอ หญิงสาวยกมือขึ้นทาบเข้ากับแผ่นอกของเขา

“อู๊ย! แข็งชะมัด”

“มีอีกหลายส่วนเลยที่แข็ง”

เขายื่นหน้าไปกระซิบบอกเธอ หญิงสาวออกแรงผลักเขา แต่ชายหนุ่มก็ไม่สะเทือน เวนิสจะตบเขาซ้ำอีกก็ไม่ได้ รู้สถานะของเขาแล้ว ก็คงต้องสงบปากสงบคำและสงบอารมณ์เอาไว้ก่อน

“ถอยออกไปค่ะ”

เวนิสเปลือตัวหันไปมองโรบี้ สายตาของเธอแว่วอนขอความช่วยเหลือ ซีก้าจับคางเธอ แล้วก็ดันใบหน้าหญิงสาวกลับมาที่เธอ

“อยู่กับผมก็ต้องมองผม ถ้าเอาแต่มองคนอื่น ผมจะควักลูกตาคุณทิ้ง”

ชายหนุ่มออกคำสั่งอย่างเอาแต่ใจ โรบี้ก็มึนศีรษะให้แก่หิ้งคู่ เมื่อท่านประธานาธิบดีโบกมือเป็นการไล่เขา

“คะ...คุณโรบี้”

“ห้ามเรียกผู้ชายคนอื่น”

เขาก็มหันหน้าลงไปสั่งเธอ เวนิสรีบยกมือขึ้นปิดปากเขา กลัวเขาจะซ้ารอยเดิมที่เคยจุมพิตเธอ ชายหนุ่มมองเธอด้วยสายตาที่ทำให้เวนิสไม่สบายใจเอาเสียเลย

“คุณโรบี้จะไปไหน แล้วฉันจะออกไปจากที่นี่ได้ยังไงคะ”

“ถ้าหากท่านประธานาธิบดีปล่อยคุณออกไป ก็ออกได้แน่นอนครับ ผมขอตัวก่อนนะครับ”

โรบี้จากไปแล้ว ทิ้งให้เวนิสต้องเผชิญหน้ากับคนบ้านี่ลึกลับร้ายกาจ มีหน้าซ้ายังมีอำนาจจนล้นมืออยู่ในประเทศนี้

“เตือนไว้ก่อนนะ อยู่กันสองคนแบบนี้ ทำตัวเรื่องมาก ดิดิ้นจนผมรำคาญ ถ้าไม่ฆ่าทิ้ง ผมจับทำเมียนะ ระวังตัวให้ดี”

“คนนิสัยเสีย”

“ดำไอ้ซ้าก็ได้ ผมไม่ถือ”

“ฉันไม่หยาบคายขนาดนั้นหรอกค่ะ”

“ดีเลย เพราะผมเป็นคนหยาบคาย ผมเลยไม่ชอบผู้หญิงหยาบคาย”

สายตาของซีก้ามองใบหน้าสวยหวานของเธอ เขายอมรับว่าเขาชอบที่เธอสวย ถูกตาถูกใจเขาไปหมด ไม่มีเหตุผลว่าทำไมเขาถึงชอบเธอ มองแล้วชอบ อยากได้เอามาครอบครอง ส่วนจะอยากไปถึงเมื่อไร ซีก้าตอบไม่ได้

“คุณควรให้เกียรติฉันบ้างนะคะ”

“อีกหน่อยก็ต้องแก้ผ้านอนคุยกัน เริ่มสนิทกันไว้ตั้งแต่ตอนนี้ ไม่ดีกว่าเธอ”

“ฉันบอกเธอว่าจะทำแบบนั้นกับคุณ”

“ได้ทำแน่ แต่ผมไม่บังคับหรอกนะ ผมรับประกันได้เลยถึงตอนนั้นคุณจะยอมผมเอง”

เวนิสเซิดหน้าขึ้น หญิงสาวออกแรงดันเข่าอีกนิด แต่นอกจากเขา

จะไม่ยอมถอยห่าง ชายหนุ่มยังเลื่อนแขนลงไปหาเอวเธอ ก่อนตัววัด
รัดตัวเวนิสเข้ามาชิด

“อู๊ย! นี่คุณ”

“พูดจาหยาบคายมากเข้า เดี่ยวจับจูบปากให้ปากเง่อ”

“อีตาบ้า อยู่ดีๆ ก็จะมาจูบกัน”

“เคยแล้วนี่ คราวก่อนก็ดูเหมือนจะชอบ”

“ฉันบอกตอนไหนคะว่าฉันชอบให้คุณจูบ”

“ผู้หญิงก็แบบนี้ ปากไม่ตรงกับใจ ตอนแหยมลื่นเข้าไปในปาก
ไม่เห็นหลบ นัวกันเสียเพลลิน”

“นี่คุณ!”

“เราไปคุยกันเถอะ ผมนัดคุณมาพบ ก็ต้องคุยกันให้เรียบร้อย”

ซีก้าตัดบท เขาเป็นคนพาเธอขึ้นลิฟต์ เข้าไปในลิฟต์ ชายหนุ่ม
ก็สแกนนิ้วก่อนจะกดเลือกชั้นที่เขาต้องการ

“ทำตัวให้ดี อยู่กันสองคน เป็นผู้หญิง แรงน้อยเท่ามด มีดีแค่
ผีปาก เกียงมากอาจได้ผัวกะทันหัน”

เวนิสได้รับคำเตือน หญิงสาวตัวดีสายตาทุ่นขวางมองเขา แต่แก้ม
กลับแดงจัด ซีก้ามองหน้าสวยหวานแล้วก็ก้มลงไปหาเธอ

“สวยจริงๆ ยิ่งมองยิ่งสวย”

“อีตาบ้า”

เธอบ่นเขาเบาๆ นึกอยากชมก็ชมกันออกมาหน้าตาเฉย ซีก้า
สำรวจใบหน้าดงามของหญิงสาวข้างกาย

“สวยแบบเผ็ดๆ หน้าหวาน แต่ปากนี่พริกซัดๆ”

“ตัวเองพูดดีตายละ”

“ผมบอกแล้วไงว่าผมเป็นคนหยาบคาย คุณต้องทน แต่ผมไม่ชอบ
ให้คุณหยาบคาย อะไรที่ผมชอบ ทำไว้ก็ดี ดีกับตัวคุณเอง”

เขากำลังข่มขู่เธอ เวนิสเลือกที่จะเงี้ยว เธอถูกเขาทำให้ตกใจ

ตอนนี้ต้องใช้เวลาในการรวบรวมสติของตัวเองก่อน

“ห้องพักของคุณเหรอะคะ”

“ใช่ ห้องส่วนตัว”

ซีก็กำปล่อยแขนออกจากตัวของเวนิส และเดินนำเธอเข้าไปข้างใน เมื่อเปิดประตูเข้ามา ห้องนี้เหมือนกับคอนโดฯ หูรู่ๆ ลักห้อง กว้างขวาง เป็นส่วนตัว มองเห็นส่วนที่เป็นห้องรับแขก และก็มีมุมนั่งเล่น และห้องรับประทานอาหารในระยยะสายตา

“ทำไมต้องคุยกันที่นี่คะ”

“ไม่ต้องกลัวไปเหรอก ถ้าหากผมจะคุณปล้ำ ต่อให้คุณกันไนลิปต์ ผมก็ปล้ำได้ เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะคุยกันที่ไหน ความปลอดภัยของคุณก็เท่ากัน”

“ปลอดภัยแบบไหนเนี่ย”

“ความปลอดภัยเท่ากับคุณนัย”

เธอป่นคนเดียว แต่เขาได้ยิน ชายหนุ่มก็เลยตอบให้ ความปลอดภัยเท่ากับคุณนัย หมายถึงไม่ว่าเธอจะอยู่ที่ไหนในแบล็กเฮาส์ ก็ไม่มีสถานที่ปลอดภัยเลยสินะ

“ช่วยทำให้สบายใจหน่อยไม่ได้เหรอะคะ”

“อย่าทำตัวโง่ๆ นำเวนิส คุณนั่งรอไปก่อน อยากดื่มน้ำก็อยู่ในตู้เย็น ผมไปอาบน้ำก่อน ผมเหนื่อยตัว หรือว่าจะอาบน้ำด้วยกัน”

“ไม่ค่ะ เชิญคุณตามสบาย”

เวนิสตอบกลับทันที ให้อาบน้ำกับเขานะเหรอะ ไม่มีทางเหรอก! คนแบบนี้ก็มีด้วย ชวนเหมือนเธอกับเขาสนิทกัน ทั้งที่ไม่ได้สนิทกัน เสียหน่อย

“ไม่ตี้อีกสักนิดหรือไง”

“ทำไมฉันต้องถือถ้วยคะ”

“ผมจะได้หาเรื่องทำโทษคุณไง”

“เพราะแบบนั้นแหละคะ ฉันถึงไม่ถือ ฉันอยู่กับคุณตามลำพัง ฉันสู้แรงคุณไม่ได้ และฉันต้องทำให้ตัวเองปลอดภัยที่สุด”

“ทำตัวฉลาดแบบนี้ยิ่งสวย สวยทั้งสมองและหน้าตา”

เวนีสมองค้อนเขา คำชมของซีก้า จะบอกว่าเขาชมอย่างจริงใจ ก็ไม่เชิง แต่ถ้าจะบอกว่าเขาเกลียดชม ก็ไม่ใช่อีกนั่นแหละ แม้แต่คำชมของเขา เวนิสก็ยังไม่กล้ารับ เพราะในตัวของเธอมีแต่คำว่าอันตราย ร่ายล้อมรอบตัวเธอเต็มไปหมด

“ถ้าเปลี่ยนใจอยากอาบน้ำด้วยกัน ก็เชิญที่ห้องนอนของผม เดินไปทางซ้ายมือ ผ่านประตู ตรงไป ห้องข้างในสุด”

ซีก้าบอกเรียบร้อย แล้วก็เดินจากไป เวนิสมองค้อนไล่หลังเขา ไม่มีทางที่เธอจะวิ่งไล่ไปหาเขาแน่!

“วันนี้วันหยุดของคุณหรือคะ”

“ผมทำงานไม่มีวันหยุด”

ซีก้าทำงานทุกวัน วันหยุดเป็นเรื่องที่เขาลืมไปแล้ว ตั้งแต่เข้ารับตำแหน่ง ไม่ว่าจะป็นตำแหน่งชั่วคราว หรือว่าตำแหน่งที่ได้รับเลือกมาจากประชาชน

“อ้อ ค่ะ”

เวนิสตอบรับแก้แค้น ก็เขาใส่เสื้อยืดกับกางเกงยีนส์ เสื้อผ้าที่ดูลำลองเหลือเกินแบบนี้ เธอก็คิดว่าเป็นวันหยุดของเขานะสิ

“เรามาคุยกัน เดี่ยวค่อยกินมื้อเช้าด้วยกัน”

“ฉันคิดว่าฉันไม่หิวค่ะ”

“ก็เลือกเอาจะกินข้าวหรือกินผม”

“กินข้าวค่ะ”

“ก็แค่นั้น จะทำตัวเรื่องมากทำไม หรือยั่วอยากให้ผมโกรธแล้วจับปล้ำ?”

เธอมองค้อนเขา เธอไม่ยอมให้เขามายุ่งกับเธอเลยสักนิด ผู้ชายคนนี้ทำเหมือนเธออยากให้เขาปล้ำเธอทุกลมหายใจเข้าออก

“คุณเข้าใจผิดแล้วค่ะ”

“ก็ทำตัวให้ผมเข้าใจถูกเสียสิ ที่ทำอยู่นี้ ไม่ใช่เพราะอยากให้ผมขาดสติแล้วจับคุณขึ้นเตียงใช่ไหม ต่อต้านจัง ยั่วโมโหจัง”

“ฉันไม่ได้ยั่วค่ะ”

“เตียงอีกนะะ ได้ยินแล้วอารมณ์ขึ้น”

หญิงสาวถลึงตามองเขา นึกซึ้งน้ำหน้าเขาจนอยากตบเขาให้หน้าหัน แต่การทำร้ายเขาจะยิ่งทำให้เธอต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ลำบาก

“เราจะคุยกันไม่ใช่หรือคะ”

“งั้นลี คงได้คุยกันนานแล้ว ถ้าคุณไม่เอาแต่จ้องผมด้วยตาโตๆ เหมือนอยากจะจับผมกิน”

เธออยากจับเขาดูเป็นชิ้นๆ ต่างหาก ไม่ใช่อยากจับกินเหมือนที่เขาพูดถึง เวนิสต้องข่มใจไม่โต้เถียง หญิงสาวนั่งลงบนโซฟา เธอโล่งใจที่ซึก้าไม่พยายามพาตัวเองมานั่งเบียดบนโซฟาตัวเดียวกันกับเธอ แต่เขาเลือกนั่งโซฟาเดี่ยว และมองเธอไม่คลาดสายตา

เพียงแค่อายุของชายหนุ่ม ก็ทำให้เธอเกิดอาการระบัดร้อนระบัดหนาวได้แล้ว ผู้ชายคนนี่คือตัวอันตรายจริงๆ หญิงสาวไม่ยอมเข้าไปใกล้เขาเลยสักนิด แต่เธอไม่อยู่ในจุดที่สามารถเลือกได้ จึงต้องทนให้เขามองต่อไป

“ร้อนไหม ถ้าร้อนจะถอดเสื้อผ้าคุยกันก็ได้นะ”

“ฉันไม่ร้อนค่ะ”

เธอกัดฟันตอบ ผู้ชายคนนี่คงสะกดคำว่าสุภาพบุรุษไม่เป็น

พูดกับเธอแต่ละคำ มีแต่คำพูดชวนให้เธออยากตบหน้าเขาแรงๆ

“ท่าทางอึดอัด ขยับตัวยุกยิก หนึ่งไม่หนึ่ง ก็เลยคิดว่าร้อน”

ซีก็หันไปคว้าบุหรี่ยี่สิบขึ้นมาแล้วก็จุดสูบ เวนิสนินหัวน้ำ เขาสูบบุหรี่ ทั้งที่กำลังพูดกับเธอเนียนะ หญิงสาวมองไปที่ชายหนุ่ม แล้วก็นึกถึง ข้อมูลบางอย่างของท่านประธานาธิบดีแห่งบราซิลที่เธอเคยได้ยิน แต่ไม่ได้สนใจเรื่องรูปร่างหน้าตาของเขา

“เป็นประธานาธิบดีได้อย่างไร เหล้าก็ดื่ม บุหรี่ก็สูบ กาลีโนก็เข้า บ้ากามอีกต่างหาก อบายมุขครบสูตร!”

“เป็นประธานาธิบดีไม่ใช่หนักบวช ประชาชนเลือกมาบริหารประเทศ ไม่ได้เลือกมาถือศีลรักษาพรหมจรรย์”

เธอคิดว่าตัวเองคิดในหัว แต่ปากกลับพูดออกไป และซีก็ ก็ตอบกลับอย่างไม่สะทกสะท้าน หญิงสาวหันหน้าไปอีกทาง

“นั่นหรือคะ”

“พูดแบบนี้แสดงว่าสืบเรื่องของผมมาแล้วหรือไง”

“ไม่ได้สืบค่ะ แคเคยได้ยินบ้าง”

“แล้วทำไมไม่รู้จักหน้าตาผม หรือว่าแกยังไม่รู้จัก”

“ไม่ได้แกล่ะค่ะ ฉันเคยได้ยินข่าวของคุณ แต่ไม่ได้ตามข่าว จนต้องเสาะหาว่าคุณหน้าตาแบบไหน รีบสูบให้เสร็จได้ไหมคะ ฉันไม่ชอบกลิ่นบุหรี่ยี่สิบ”

“ถ้าไม่ชอบก็ทำให้ผมเลิกบุหรี่ให้ได้เลย”

“ทำไมฉันต้องทำด้วยคะ”

“เพราะเราต้องใกล้ชิดกันไง”

ใครจะอยากใกล้ชิดกับเขา ออกจากที่นี่เมื่อไร เวนิสจะไปให้ไกล จากเขา หญิงสาวอาจจะเดินทางไปหาพี่ชายแทนการพักอยู่ในประเทศ บราซิลเสีย

“คิดหนีหรือ ไม่ง่ายแบบนี้หรือ”

หญิงสาวถึงกับสะดุ้ง เหนียงไขว่ห้างสูบบุหรี่อย่างสบายอารมณ์
ท่าทางของเขาทวนประสาท แต่เขาก็หล่อเหลาร้าย เล่นที่บุรีษเพศ
ของเขามันเข้มข้นจนเธอรู้สึกตาพร่าไปหมด

“ฉันบอกเธอคะว่าฉันจะหนี”

“ดวงตาคุณบอกนะ ว่าสมองน้อยๆ ของคุณกำลังคิดอะไรอยู่”

“เราจะคุยธุระกันได้หรือยังคะ”

เขายิ้มอีกแล้ว แต่รอยยิ้มตรงมุมปากของเขา ดวงตาอันตราย
ของเขา เห็นแล้วเวนิสกลับเกิดอาการขนลุกเกรียวตลอดร่าง

